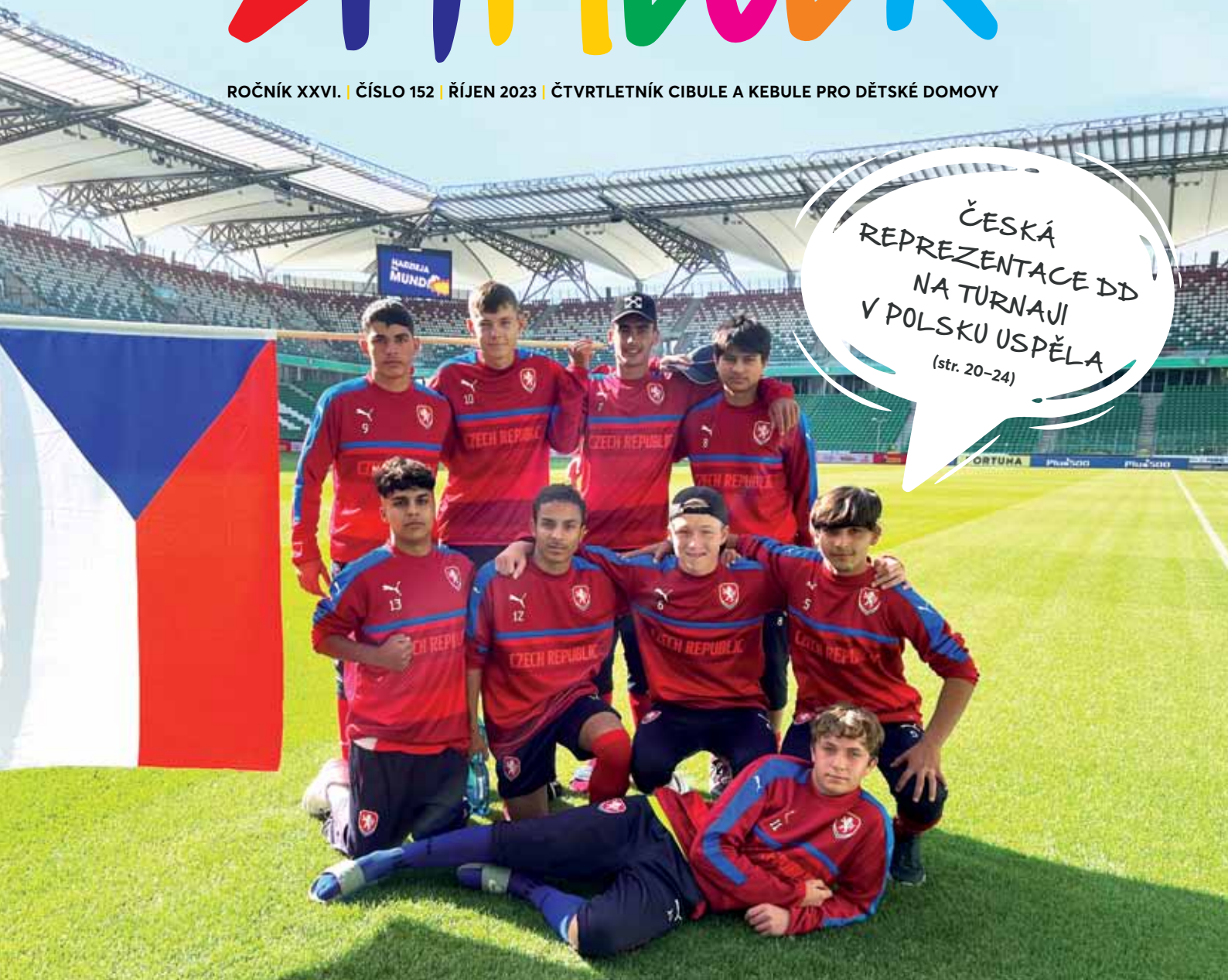

ZŇMEČEK

ROČNÍK XXVI. | ČÍSLO 152 | ŘÍJEN 2023 | ČTVRTLETNÍK CIBULE A KEBULE PRO DĚTSKÉ DOMOVY

ČESKÁ
REPREZENTACE DD
NA TURNAJI
V POLSKU USPĚLA
(str. 20–24)

SLOVO ÚVODEM

Milá Zámečata,

letní prázdniny jsou za námi a máme na co vzpomínat. Děkujeme všem, kteří jste se o vaše zážitky podělili, musela to být opravdová letní jízda. A právě díky skvělým článkům a fotkám z táborů, dobrodružství na vodě a ve skalách, z výletů na kolech, z koupališť a z dalších letních radovánek je tentokrát Zámeček nabitý pestrými barvami, úsměvem, energií a radostí.

Vzpomínám, že v děcáku jsem měl naplánované prázdniny do posledního dne. A to většinou včetně všech přejezdů, výměn kufrů s oblečením až po radost, s kým z našich děcek se potkám na táboře nebo jazykovém kurzu. Letní specialitou byl každoročně pobyt v „cizím“ děcáku. Jezdili jsme takto třeba do Bojkovic, kde jsem místním kamarádům záviděl, že tu kromě nich bydlel taky pesjek.

Coby děcka z Uherského Ostrohu jsme jezdili i do Uherského Hradiště. No a odsud jsem jel jednou dokonce do nemocnice, když jsem musel na operaci zánětu slepého střeva. Tehdy bylo po prázdninách... ale všechno dobře dopadlo!

Užijte si pestrý podzim a zase nám o svých zážitcích napište, ať pro vás můžeme

před Vánoci
přípravit další
Zámeček.

Za celou redakci vám přeji hlavně pevné zdraví.

Lukáš Kotlár, šéfredaktor

MÍSTO JEDNOHO
NOTEBOOKU DVA!

Minule jsme vyhlásili soutěž o notebook – a protože jste nám poslali opravdu hodně prázdninových reportáží a bylo fakt těžké vybrat tu nejlepší, posíláme notebooky rovnou dva. KDO JE VYHRÁL?

Patrik Veselý (12 let, DD Dagmar Brno)
za reportáž Bláznivý týden v Krkaté Bábě
Valerie (13 let, DD Senožaty)
za článek Výlet do jiného světa

BONUSOVÉ CENY

Rozhodli jsme se ocenit i další skvělé příspěvky, jejich autorům posíláme powerbanku:

Aleš (15 let, DDŠ Bystřice pod Hostýnem)
Jeseníky: Borůvkové knedlíky a krásné túry
Honza (17 let, DD Litovel)

Já a moje sestry

Mikael (13 let, DD Senožaty)

Na táboře jsme to zvládli i bez wifi

Karolína Rácová (11 let, DD Kašperské Hory)

Jedinečný týden v Chorvatsku

Hezké odměny posíláme i všem dalším autorům.

NOVÁ SOUTĚŽ

Vyhlášíme další kolo soutěže, ve hře jsou další notebooky a tentokrát hned dva.

Získají je ti z vás, kteří nám pošlou zajímavou reportáž o tom, co se u vás dělo na podzim nebo příběh ze svého života.

Pozor: důležité je, abyste poslali i fotky. Ty můžou fotit i vaše tety nebo strejdové, ale text by měl být jen vaším dílem.

Uzávěrka je 30. 11. 2023.

redakce

V Čeladné
se skal ani
vody nebojí

Zámeček nabízí dvě fotoreportáže z letních dobrodružství kluků a holek z DD Čeladná na vodě i ve skalách.

Na vodu vyrazili jako každý rok na Vltavu, a když se náhodou cvakli, bylo to vlastně příjemné osvěžení, protože si užili celý tábor v krásném počasí a bez deště.

Další akcí byl výlet do skal na Vysočině.

VELKÉ KARLOVICE

Zatímco na vodu a na horolezecký tábor jely vybrané děti za odměnu, dovolené v penzionu Luka nedaleko Soláně se zúčastnili všichni.

„Byla to klasická rekreace. Hry, soutěže, turistika. Všichni jsme si to užili,“ říká vedoucí vychovatel René Dvoran.

více na str. 62–65

DD ČELADNÁ

OCHUTNÁVKA

8–11 I ČEZ RUN TOUR

Reportáže ze čtyř běžeckých závodů, do kterých se zapojily i dětské domovy. Mají krásné fotky z trati, radost z běhu a taky šeky na 70 tisíc korun!

26–29 I POPRVÉ DO ŠKOLY

Fotoreportáž z prvního školního dne prvňáčků z Kašperek, Ústí, Dubé, Hodonína, Holejí, Hory Sv. Kateřiny, Kroměříže, Lipové, Tachova i z DD Ledce.

12–15 I S BASÁKEM Z UDG

Rozhovor s Pavlem Vrzákem z kapely UDG, který v rámci projektu Accenture Academy spolupracuje s DD Ústí nad Labem – Severní Terasa.

30–79 I ZPRÁVY Z DOMOVŮ

Padesát stran reportáží a příběhů o tom, co se u vás dělo o prázdninách a na začátku školního roku.

16–19 I SNOWFLAKES

Neboli sněhové vločky. Na divadelních prknech je ztvárnily děti z DD v netradičním traileru, který je pozvánkou na film Amerikánka. Premiéru bude mít v květnu 2024.

96 a 100 I OPEN GATE

Gymnázium Open Gate chystá dny otevřených dveří. Přijďte se podívat, jak tahle úžasná škola, kterou můžou děti z DD studovat zdarma, vypadá ve skutečnosti.

Zámeček | Vydává Duha Zámeček pro dětské domovy a další zařízení pro děti v celé republice. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 21583. Redakce: Duha Zámeček, Frýdecká 16, 736 01 Havířov, telefon 725 595 417, e-mail redakce@zamecek.net | Šéfredaktor Lukáš Kotlár – 776 850 471, lukas.kotlar@zamecek.net | Levá ruka Ondřej Polák – Helmut (onpolak@gmail.com) | Pravá ruka Ivana Sobolová (ivana.sobolova@zamecek.net) | Redakce Natálie Sobolová a přátelé | Grafika Noe Mi a Dagmar Homolová | Szabo zlom: Vladislav Sobol. | Redakční rada Vladislav Sobol (předseda), vladislav.sobol@zamecek.net, Aleš Bureš (DD Klánovice), Vladimír Bystrov (Bison&Rose), Naďa Dittmannová (Spolu dětem), Roman Hruža (RHA Agency), Jan Klusáček (CyberFox), Martin Komárek (Deník), Radim Koreš (DD Písek), Martin Lánský (mediální expert), Martin Lněnička (DD Dolní Počernice), Vlastimil Mrva (Znojemska), Václav Senjuk (publicista), Terezie Sverdlínová (Nadace Terezy Maxové dětem)

ZÁMEČEK PODPORUJÍ

HVĚZDY ZÁMEČKU

PAVEL FÁRA

DD VYSOKÁ PEC

Pavel Fára (to je ten chlapík vpravo) z Dětského domova Vysoká Pec zorganizoval se svým týmem další ročník skvělého fotbalového turnaje PECKA CUP. Letos vyhrál DD Dlažkovice před VÚ Místo a DD Žatec. Jedinou kaňkou na letošním ročníku je to, že jste si o něm nic nepřečetli v Zámečku, takže se těšíme na reportáž i fotky. O fotbalu si kluci (a možná i holky) rádi přečtou i v zimě...

ČESKÉ KORMIDLO

BRNO

Šéfové cestovní kanceláře České kormidlo Aleš Polišenský a Aleš Kotek překvapili kluky a holky z DD Hranice a pozvali je k moři do Itálie. „Celý týden provázel smích a skvělá nálada. Odjezd domů provázelo pár slz, slz štěstí i smutku. Domů si vezeme všichni plno emocí, které ještě budou doznívat v každém z nás...“, napsali hraničtí těsně před uzávěrkou Zámečku na svém Facebooku. A my se těšíme, že nám z Hranic přijde do příštího čísla reportáž plná fotek a krásných italských zážitků.

DHL EXPRESS

ČESKÁ REPUBLIKA

Kinderkamioňáci uspořádali s podporou společnosti DHL Express další Van & Truck Show, parádní akce pro veřejnost, jejíž výtěžek putoval do Dětského domova Plumlov a také Klokánku v Dlouhé Louči (reportáž na str. 6–7). DHL jsou skutečné hvězdy, když podporují tyhle akce, ale zároveň Zámeček. Víte o tom, že řidiči DHL Express přivezli do vašeho domova i toto číslo Zámečku? Děkujeme!

Van & Truck Show:

Kinderkamioňáci pomáhali, podpořil je DHL Express

O prázdninách proběhl desátý ročník charitativního setkání Kinderkamioňáků Van & Truck Show, jehož generálním partnerem je DHL Express. Získané peníze z tomboly a dražby jako každoročně zamířily do Dětského domova Plumlov a také Klokánku v Dlouhé Louči.

Letos se akce poprvé konala na Výstavišti Přerov. Návštěvníci si užili atraktivní program, dětské soutěže se střídaly s ukázkami práce hasičů a policie, zájemci si mohli vyzkoušet jízdu zručnosti a simulátor dopravní nehody, ti nejmenší zase uvítali malování na obličej. Nechyběla ani večerní zábava s kapelou Sammael a závěrečný ohňostroj.

Děkujeme všem lidem, kteří se akce zúčastnili a přispěli na dobrou věc!

ČEZ RUN TOUR: Běh na čas, pro radost !!! i pro dobrou věc

Děti z domovů závodily
a pak přebíraly šeky

České Budějovice: 70 tisíc pro DD Zvíkovské Podhradí

V Českých Budějovicích si zazávodily i tři děti z DD Zvíkovské Podhradí, které pak spolu s ředitelem domova převzaly šek na 70 tisíc korun.

„Byla to skvěle zorganizovaná akce. Dětem se moc líbila atmosféra opravdových velkých závodů. Já zase hodnotím profesionální servis, například fotky každého závodníka z trati,“ řekl ředitel domova Vilém Fink a dodal, že peníze domov využil na letní akce, pobyty a tábory.

Šek převzal ředitel DD Zvíkovské Podhradí Vilém Fink

Olomouc:

70 tisíc pro DD Zábřeh

V Olomouci reprezentovalo děčáky 6 kluků a holek z DD Zábřeh. Zdolat trať pro ně nebyl žádný problém, v Zábřehu totiž trénují v atletickém kroužku.

„Děti byly velmi spokojené. Jsem vždy rád, když se mohou poměřit se svými vrstevníky veřejně, nejen na akcích pro dětské domovy. Nejsme uzavřeni v bublině a to dětem svědčí,“ řekl ředitel DD Zábřeh Martin Žahourek.

Za vybíhané peníze domov nakoupí 3 stany, 20 spacáků a 4 kola. *„Často jezdíme na různé pobyty a toto vybavení máme velmi zastaralé, nové se nám bude moc hodit,“* dodal ředitel.

Vychovatel DD Zábřeh Lukáš Pokorný s dětmi a hezkým šekem

Kopřivnice:

70 tisíc pro DD Čeladná

Atraktivní trasu v Kopřivnici, která vedla i přes testovací polygon společnosti Tatra Trucks, absolvovalo 6 závodníků z DD Čeladná.

„Pro děti to byl první velký běžecký závod v životě, první velká závodní zkušenost. A popraly se s ní dobře. Třeba Zuzana běžela hlavní nejdelší trasu a na to, že není moc trénovaná, tak se neztratila a doběhla ve středu pole,“ řekl vedoucí vychovatel DD Čeladná René Dvoran.

Od mluvčího ČEZ Vladislava Sobola převzal šek vychovatel DD Čeladná Martin Kresta

Za peníze si beskydský domov nakoupil nová kola. *„Na Čeladné se prostě na kolech hodně jezdí a tak obnova cyklovybavení už byla důležitá,“* vysvětlil René Dvoran, proč se rozhodli právě pro kola.

Brno:

70 tisíc pro DD Dagmar Brno

Závody u Brněnské přehrady si užili i kluci a holky z DD Dagmar Brno – konkrétně Nikolas, Nikolka, Štěpánka, David, Kuba a Patrik. *„I když nevyhráli, dojmy mají úžasné,“* řekla vedoucí vychovatelka Monika Salátová.

Dar od Nadace ČEZ využil domov sportovně a zároveň letně – zaplatil dětem tábory, na kterých se setkaly s dětmi z rodin. A taky společnou „dovolenou“ v Šafránkově mlýně..

Při přebírání šeku dětem asistoval ředitel DD Dagmar Brno Daniel Kusý

Pavel Vrzák z kapely UDG:

Bud'te sví a checkujte informace, které se k vám dostanou

Tentokrát bychom vám rádi představili Pavla Vrzáka. Kromě toho, že spolupracuje s děckama z dětského domova v Ústí nad Labem díky projektu Accenture Academy, za kterým stojí už 12 let Nadace Terezy Maxové dětem, je baskytaristou známé české pop-rockové hudební skupiny UDG, která pochází právě z Ústí. Aby mohl tento projekt v 15 domovech po celém Česku fungovat, starají se o něj „case manažeři“, což jsou lidé jako je Pavel nebo to jsou někdy i samotné tety a strejdové. Kdo to jsou case manažeři a proč do toho Pavel šel?

Jak ses dostal k projektu Accenture Academy a spolupráci s Nadací Terezy Maxové dětem?

To je jednoduchý. Dostal jsem nabídku od ředitelky DD v Ústí. Domov v Ústí je v podstatě jeden velký tanečně-turistický kroužek. Absolvoval jsem přijímací pohovor. Řekli mi, co si přeji, já jim řekl, jak si to představuji a od té doby to funguje. A ono to funguje.

Proč je tento projekt podle tebe důležitý?

S děckama se znám dlouhou spoustu let. Jsme kamarádi na sociálních sítích, s některými se vídám i potom, co odejdou z DD. Snažím se je připravit na nástrahy, které je čekají poté, co z domova odejdou. Být jim nablízku, pomoci jim najít, uspět a vydržet v práci, která je bude bavit, to je základ mojí práce. Je to všechno na osobní bázi a děcka vědí, že za mnou mohou přijít pro jakoukoliv pomoc. O tom to je a v tom spočívá důležitost tohoto projektu. Jednoho dne vyjdou za bránu dětského domova a je to už jenom na nich. Rozdíl mezi úspěšnými a neúspěšnými je, že úspěšní vědí, jak zacházet se získanými znalostmi. Můj úkol je „kámo to je to, o čem jsme si spolu povídali“. V tom je všechno.

Co ti na to řekli kluci z kapely UDG?

Kluci některé děti znají, vídáme se na různých kulturních akcích. Beru je třeba na Ústecký Majáles, který spolupořádá náš bubeník Jugi. Kapela zároveň pomáhá i rozšiřovat okruh přátel, který pak může pomoci například při hledání brigád atd.

Projekt Accenture Academy
podporuje
Nadace Terezy Maxové dětem

Co tě na spolupráci s děckama z Ústí nad Labem baví?

Pokaždé tě posune, podpoří a zvedne příběh někoho, komu se daří. Jakýkoliv úspěch tě těší. Někdo řídí trolejbusy a je řidičem roku (čau Máro). Někdo dělá instalatéra a má krásnou rodinu (ahoj Luky). Někomu se daří v gastru (ahoj Lenko). Další je dobrý personalista (zdravím tě Filipe) a někdo je zas dobrý svářeč (čau Tome). Další Tomáš pro změnu buduje železniční koridory (čau Tomáši) a Petra třeba prodává v obchodě (ahoj Petro). Celé to pak najednou dává smysl.

Prozradíš nám, čemu se konkrétně věnujete?

Mám tři základní pilíře: Zaprvé je to vše okolo budoucího zaměstnání. Učíme se, jak napsat smysluplný strukturovaný životopis, který pravidelně aktualizujeme a se kterým pak chodí za nabídkami brigád nebo zaměstnání. Učíme se psát atraktivní motivační dopis s ambicí vyniknout a pilujeme (simulujeme) pracovní pohovory. Dále probíráme vše, co jim umožní získat a udržet si práci, která je bude bavit.

Druhé téma je bydlení, kde rozebíráme vše, co je čeká při hledání nového domova. No a potom, co máme práci a bydlíme, se bavíme, co dělat a jak hospodařit s vydělanými penězi, včetně většiny bankovních produktů a tak dále. Ke konci školního roku se s děckama bavíme o tématech, která je zajímají, jako třeba řidičáky, provoz a nákup auta, dovolené... Zkrátka vše, co potřebují k samostatnému fungování přes rodinný rozpočet až k hospodaření státu, od spoření k investicím.

Spolupracuješ i s jinými děcáky?

Ne. Věnuju se jenom Ústí. Protože tam mám zaprvé rodinu. A zadruhé mám rád ta děcka. Je to spíš osobní. Jednou za rok máme s ostatními Case manažery z dalších DD sezení, kde si

předáváme zkušenosti, dojmy... Vídáme se s ostatními ještě na různých školeních, eventech a soutěžích.

Co bys chtěl vzkázat dalším děckám z dětských domovů?

To, co bych řekl i svým kámošům. Nevěř nikomu, komu je nad třicet. Ne, to je sranda, tohle myslím napsal John Lennon... Ta pravda je v tom, abyste byli sví, věřte si a sbírejte informace, zkušenosti. Buďte otevření ke svému okolí. Checkujte informace, které se k vám dostanou. Kritické myšlení ve smyslu nevěř všemu, co čteš, bude čím dál tím víc důležitý. Jo a ještě jedna věc: Nenechte se nikdy odbýt. Je to váš život, tak si ho koukejte užít!

Lukáš Kotlár

S dvojčetem Petrem, Pavel je ten vpravo

V kapele UDG má Pavel na starost baskytaru

ACCENTURE ACADEMY

Projekt Accenture Academy vznikl v roce 2011 v rámci strategické spolupráce Nadace Terezy Maxové dětem a společnosti Accenture a aktuálně ve spolupráci se spolkem Otevřená budoucnost probíhá v 15 dětských domovech v České republice. Pro projekt vznikla díky společnosti Accenture i aplikace Jobventura, což je simulace skutečného pracovního pohovoru, která pomáhá zažít pohovor nanečisto a zvyšuje tak i šance na úspěch v reálném pohovoru.

Více na www.nadaceterезymaxove.cz

Dlouhodobé cíle projektu

- Motivovat děti a mladé lidi ke zvyšování vzdělání.
- Nabídnout jim širokou škálu možností vzdělávání a vhodné volby povolání.
- Podpořit je a doprovázet při hledání praxe či brigády.
- Připravit, podpořit a doprovázet je při hledání a ucházení se o zaměstnání.
- Zvýšit jejich orientaci ve světě osobních financí.
- Celkově je připravit na samostatný život a podpořit je při hledání pracovní zkušenosti.

PAVLA BERETOVÁ, LUCIE ŽÁČKOVÁ
ADONXS, ANNABELLE
TOMAS SEAN PŠENIČKA a 30 dětí

VIKTOR TAUŠ UVÁDÍ

Snowflakes

VÝPRAVNÝ ŽIVÝ TRAILER K FILMU AMERIKÁNKA
JATKA 78 6-10/09/23

Jsem skála.

Jsem útes.

Jsem síla,
kterou
nedokážete
zlomit.

Chystá se nový film s dětmi z děcáků Amerikánka bude mít premiéru příští rok v květnu

Vzniká nový film *Amerikánka*, ve kterém si zahrají děcka z dětských domovů. V Zámečku jsme se rozhodli, že si tento film a jeho přípravy nenecháme ujít! Přinášíme vám proto první informace a v příštím Zámečku se můžete těšit na další.

Je v tom ale háček. Film bude na světě až příští rok, konkrétně nabídne svou premiéru 23. května 2024, a proto se jeho tvůrci rozhodli připravit pro všechny takovou ochutnávku už teď – divadelní show s názvem *Snowflakes*. V ní účinkuje více než 30 dětí a kombinuje muzikál, činohru i módní přehlídku. Součástí divadelní show jsou skutečné zpovědi dětí, které ve filmu hrají a které pocházejí z dětských domovů.

„Za ty dva roky práce, které jsme s dětmi strávili, nás hrozně nakazily nějakou bojovností, radostí a živelností. Jeden z důvodů, proč to představení vzniká, je, aby se nakazili i diváci. Ta síla dětí zve do života,” říká Pavla Beretová, která spolu s Lucií Žáčkovou v inscenaci ztvárnila titulní postavu.

Živý trailer k filmu AMERIKÁNKA

SNOWFLAKES je epická show autentických zpovědí, muzikál, činohra, fashion show, živá upoutávka na film AMERIKÁNKA a další kapitola příběhu o tom, že naději, pokud se jí nerozhodneme vzdát sami, nám nikdo vzít nedokáže.

Cesta k filmové Amerikánce vedla přes několik podob Amerikánky divadelní, vrací se tedy ke svým kořenům a dává divákům jedinečnou šanci zažít energii a smysluplnost integrace těchto neobyčejných dětí plných energie, radosti a odhodlání. Režisérem Amerikánky je producent a režisér Viktor Tauš.

„Inscenaci Snowflakes budeme hrát také pro školy a dětské domovy. Tam bude divadlo doprovázet i debata se známou hvězdou Veronikou Kašákovou, která sama vyrůstala v dětském domově a dnes skrze svoji nadaci pomáhá těmto dětem na cestě do samostatného života,” přiblížil režisér Tauš.

Hlavní hrdinka představení navzdory osudu našla velkou vůli k přežití a překonala kruté zkušenosti z dětského domova, někdejší polepšovny i ne zrovna vydařené pěstounské péče. Dívka, podle jejíž přezdívky Tauš inscenaci nazval, s ním podle něj sdílela svůj příběh, když oba žili na okraji společnosti. Sám režisér totiž v minulosti žil jako bezdomovec.

lk

O divadle, filmu a Dobrých vílách

PSALO SE PŘED ROKEM

„Vzhledem k tomu, že všechna představení Amerikánky jsou dlouhodobě vyprodaná a každý den se diváci ptají po dalších reprízách, rozhodli jsme se hraní inscenace prodloužit,“ oznámil režisér Viktor Tauš, který zároveň 2. listopadu (2022) dotočil filmovou verzi příběhu. Navíc vydává knihu fotografií fotografa Tomkiho Němce, který život Amerikánky ve všech jeho podobách mapuje. Polovina příjmů z prodeje knihy potom jde organizaci Dobré víly dětem, která se věnuje pomoci dětem z dětských domovů.

Film Amerikánka vychází ze skutečného příběhu, ale současně je adaptací divadelní inscenace, která se hraje na scéně Jatká 78. Jaký je rozdíl mezi divadelní a filmovou verzí? Divadelní Amerikánka je především o slově. Je to vyprávěný příběh, který si musí každý divák představit sám. Film je vizuálním spektaklem, který příběh vypráví skrze obrazy fantazie malé dívky. V divadle hrají všechny postavy Tereza Ramba a Eliška Křenková, ve filmu vystupuje 250 dětí, z čehož čtyřicet hraje výrazné postavy. Divadlo vypráví osm let v životě Amerikánky, film vypráví čtyřicet let jejího života. Je to neuvěřitelně pestrý kaleidoskop obrazů vzpomínek, které formují dívku v ženu.

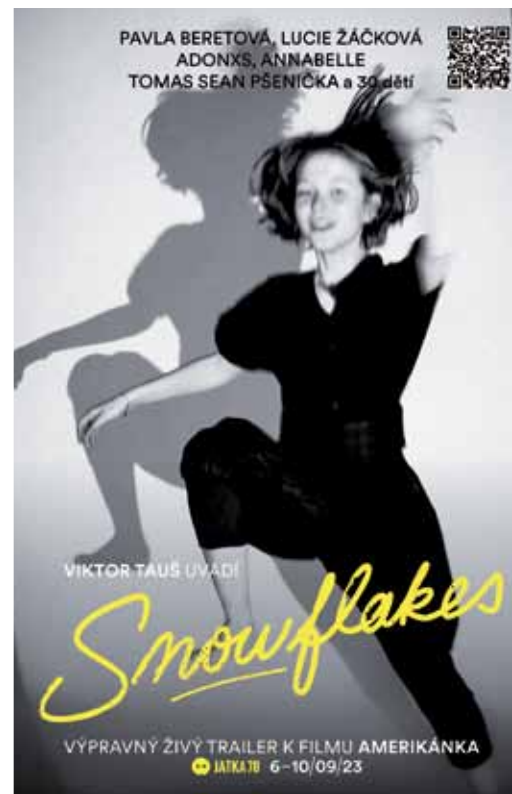
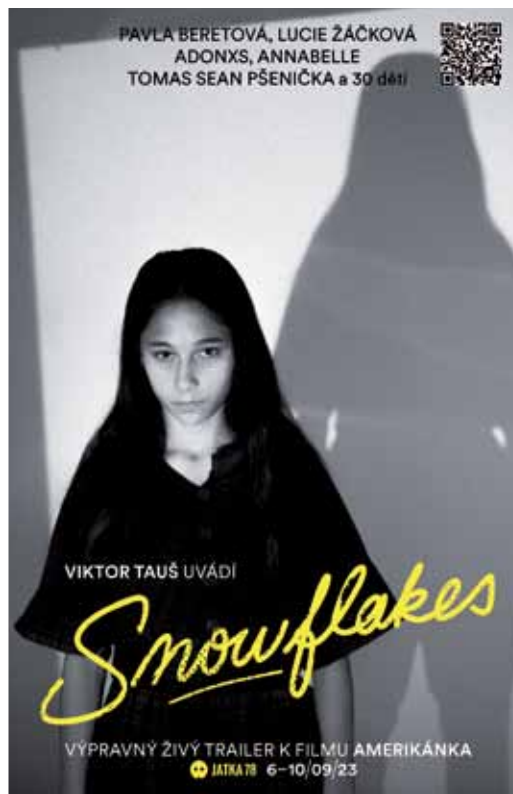
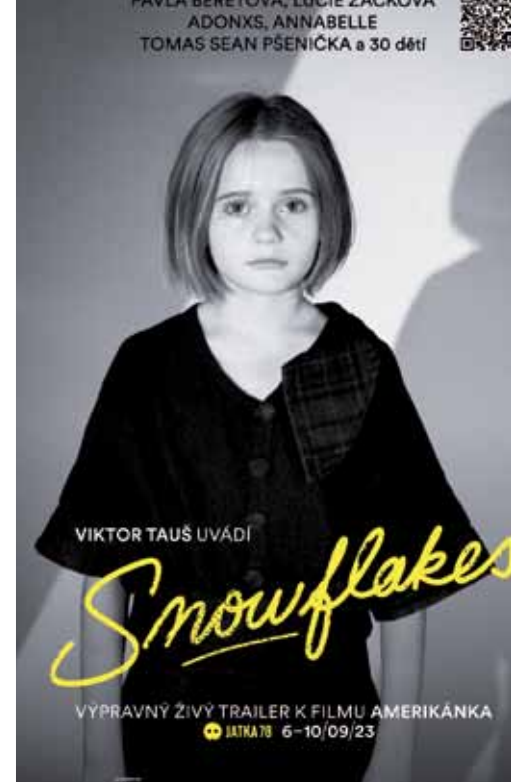
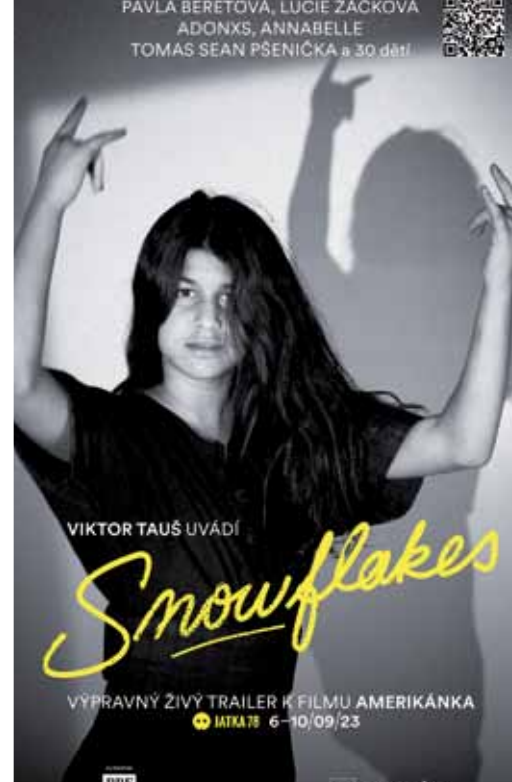
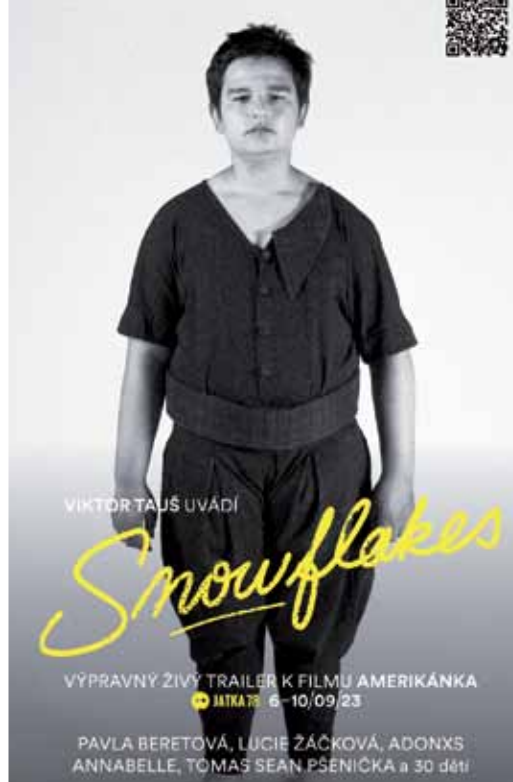
V těchto dnech mělo proběhnout poslední představení v divadelní podobě, nakonec je ale všechno jinak. „Proč nehrajeme dál, když pořád chodí lidi? Zeptala jsem se Viktora smutně. Viktor se zeptal Petra Ostrouchova, Petr

Elišky a tak dále, až se celý tým shodl, že bez Amerikánky na divadle nemůžeme být. Kvůli lidem, kteří pořád chodí, třeba popáté nebo pojedenácté. Jezdí ze všech koutů země. A kvůli sobě. Protože Amerikánka není divadlo. Je to životní postoj. Málo věcí mi udělalo letos větší radost než to, že budeme pokračovat,“ popisuje Tereza Ramba, jedna ze dvou divadelních představitelů titulní role.

Podobně to vidí i její kolegyně Eliška Křenková. „Když jsme v zářijovém bloku popáté stáli před vyprodaným sálem a nadšeným publikem, tak jsme si řekli, jestli není škoda končit něco, co takhle funguje a působí na lidi. Začali jsme si o tom povídat a zjistili jsme, že je nám v tom taky dobře a je úplně nesmysl končit. Tak pokračujeme dál,“ dodala herečka.

Pokračování divadelní Amerikánky si tak vynutili její diváci. „Stalo se v podstatě pravidlem, že každý blok hraní je vyprodaný rychleji, než ten předchozí. A byly to právě Tereza s Eliškou, které přišly s přáním hrát Amerikánku dál. Je to dnes především jejich představení, a tak byť já sám jsem dnes už více ve světě filmu, raduju se z toho, že příběh Amerikánky chtějí vyprávět dál a dostane se tak k více lidem,“ zakončil Viktor Tauš.

Do projektu se zamiloval i fotograf Tomki Němec. „Divadlo jsem nikdy nefotil a nikdy jsem to ani nechtěl fotit, protože mám rád kontakt s člověkem. Divadlo má svá specifika, nemůžu mezi herce a někteří režiséři to ani nechtějí. Ten příběh je ale neskutečně silný. Našel jsem si v něm svoje, protože jsem v pubertě strávil asi rok a půl v dětském domově bez rodičů, kteří byli mimo. Trochu to ve mně rezonovalo. Ten příběh je natolik expresivní a silný, že jsem se do něj zamiloval,“ vysvětlil fotograf, jehož knihu si mohou diváci zakoupit přímo na představení, nebo na webu Amerikánky. Polovina příjmů z prodeje každé knihy jde organizaci Dobré víly dětem.

8th World Cup of Poland

Český tým došel na
mezinárodním turnaji dětských
domovů až do čtvrtfinále

Opět se nám poštětilo reprezentovat Českou republiku na mezinárodní scéně, tentokrát na mezinárodním fotbalovém turnaji 8th World Cup of Poland. Česko reprezentovali hráči z DD Dolní Počernice, DD Klánovice, DD Dlažkovice, DD Tachov, DD Unhošť a DD Budišov nad Budišovkou v sestavě: Martin Suchý, Diego Magaña, Nicolai Tonder, Alexandr Demeter, Rudolf Gábor, Milan Tonka, Miroslav Banda, Michal Birt a Josef Holub. Náš tým byl naložován do skupiny C.

1. zápas: CZECH REPUBLIC vs. UZBEKISTÁN 0:4

V prvním zápase jsme změřili síly s týmem z Uzbekistánu, kde byli poměrně udatní a vzrostlí hráči, kteří nám již od prvních minut znepříjemňovali rozehrávku a nedávali nám prostor ke kombinační hře. Navíc se jim podařilo brzy skórovat a ve třetí minutě jsme již prohrávali 0:2. Naši chlapci se i za tohoto nepříznivého stavu snažili s výsledkem něco udělat. Bohužel soupeř dále hrál nátlakovou hru, se kterou jsme měli problém. V šesté minutě přidal další branku a vypadalo to na pěkný debakl. V tomto okamžiku jsme se pokusili udělat změny v rozestavení a najednou jsme byli rovnocenným soupeřem. Dokonce jsme si vytvořili i brankové příležitosti, ovšem bez úspěchu. V závěru se soupeři povedlo po individuální akci přidat ještě jednu branku a zápas si už pohlídal.

Hodnocení:

Zápas, který nám ukázal parametry mezinárodní scény a hlavně to, jak se trestá každá minimální chybička.

2. zápas: CZECH REPUBLIC vs. PORTUGALSKO 6:0

Další zápas ve skupině jsme sehráli s týmem Portugalska. Věděli jsme, že si nemůžeme dovolit další ztrátu bodů. Soupeř tentokrát nehrál nátlakový fotbal, ale spíše kombinační, a tak po vyrovnaném začátku jsme postupně získávali větší prostor k tvoření hry a najednou jsme se dokázali herně i střelecky prosazovat. Ve čtvrté minutě se trefil Diego, který otevřel skóre

a zároveň vstřelil náš první gól na turnaji. Poté jsme nabádali chlapce, aby stále udržovali herní tempo a soustředili se na hru. V šesté minutě se opět prosadil Diego po nádherné přihrávce Josefa a tato branka pomohla našemu mužstvu se uklidnit a zbytek zápasu si chlapci již užívali. Najednou jich bylo plné hřiště, obrana fungovala na jedničku, Michal v bráně byl 100%, chlapci si dokonce dovolili i pěkné individuální momenty a soupeř se už nedokázal vzepřít k nějakému zvratu. V osmé minutě zvýšil Milan, v deváté minutě se střelecky prosadil i Martin, v desáté minutě zasadil další branku Milan a v jedenácté minutě přidal i Martin další gól. Chlapci z Portugalska už počítali minuty do konce zápasu, aby neodešli s vysokým debaklem. Bohužel se na nich projevil dopad, kdy během čtyřech minut obdrželi čtyři branky, a to je srazilo na kolena.

Hodnocení:

Nádherný zápas plný individualit a hlavně branek.

3. zápas: CZECH REPUBLIC vs. LOTYŠSKO 8:1

Ve třetím zápase jsme narazili na tým z Lotyšska, ve kterém jsme chtěli navázat na náš předchozí zápas a vybojovat další body do tabulky. Ihned po rozehrávce jsme chtěli soupeře zaskočit rychlou střelou z půlky hřiště, která se moc nepovedla a ba naopak poslala soupeře do protiútku, ze kterého nastřelil tyč. Překvapení se nekonalo, a naopak jsme mohli hned na začátku být překvapeni my. Ovšem hned po našem rozehraní se dostal do příležitosti Diego a přesnou ranou nám zajistil vedení. Nadšení bohužel dlouho nepanovalo a díky naší nepozornosti soupeř vzápětí vyrovnal. Chlapce jsme uklidňovali a nabádali je k soustředění a nátlakové hře. Dlouho netrvalo a Diego vybojoval míč na soupeřově polovině, následně zakončil parádní střelou a opět nás poslal do vedení. Stále jsme pokračovali v naší hře. Ve čtvrté minutě předvedl Josef neskutečný průnik, přes čtyři hráče se probojoval jako buldozér

a zakončil nechytatelnou střelou. Tato branka vnesla do našeho týmu klid a zbytek zápasu jsme si užili. Podařilo se nám jak přes kopírák poslat soupeře do kolen díky čtyřem rychlým brankám. V šesté minutě zvýšil Martin, v osmé minutě se přidal Milan, v deváté minutě po nádherné kombinaci Josefa a Martina zvýšil Martin, v desáté minutě podobnou akcí předvedl Josef s Milanem a tentokrát Josef parádně zakončil. O poslední branku zápasu se postaral Rudolf, kterému nádherně poslal míč Milan.

Hodnocení:

Důležitá výhra, která nám zajistila nejen postup do vyřazovací fáze, ale hlavně vnesla do týmu pohodu pro poslední zápas s domácími Poláky.

4. zápas: CZECH REPUBLIC vs. POLSKO 0:7

Poslední zápas ve skupině jsme sehráli s týmem Polska, který byl favoritem nejen skupiny, ale i celého turnaje. Na hráčích domácího celku byla vidět fotbalová vyspělost a hlavně vyrovnanost všech jejich hráčů. Na tento zápas jsme se těšili, bojovali o lepší umístění v tabulce a tedy o možnost jít do vyřazovací části na relativně lehčího soupeře. Bohužel tato vize nám dlouho nevydržela a po špatné rozehrávce nás soupeř hned ztrestal. Naši chlapci dále bojovali, chtěli dokázat, že na tomto turnaji jsou oprávněně. Proti domácímu týmu jsme si dokonce vytvářeli i brankové příležitosti, pár střel provětralo domácího brankáře a navíc Diego orazítkoval břevno. Bohužel naše šance skončily bez úspěchu a soupeř trestal sebemenší chybičku. Výsledek zní hrozivě, ale průběh zápasu byl velice vyrovnaný. Michal si konečně pořádně zachytil, naši chlapci bojovali i za tak nepříznivého stavu a v některých chvílích jsme dokázali soupeře velice potrápit.

Hodnocení:

Zápas nám předvedl důležité zkušenosti na mezinárodní scéně, jak se trestají sebemenší chybičky.

Osmifinále: CZECH REPUBLIC vs. SLOVENSKO 3:3 (na penalty 2:0)

Osmifinálový zápas již od začátku napovídal, že bude opět patřit k těžkým a bojovným. Los nám totiž přidělil tým ze Slovenska, se kterým jsme měli již čest na jaře v Chorvatsku, a tak jsme věděli, že nás nečeká nic jednoduchého. Oba týmy od prvního hvizdu začaly hrát disciplinovaný, ale nátlakový fotbal, a snažili se dostávat soupeře do situací, které by vedly k chybám a mohly je následně trestat. Bohužel ve třetí minutě se nedomluvila obrana s Michalem a došlo ke zbytečnému rohu, který byl nakonec pro nás osudný. Střílený rohový kop propadl až na zadní tyč a tam měli hráči Slovenska pohodu k zakončení. Naše chlapce tato branka nepoložila a vrhli se za vyrovnáním. To se povedlo v šesté minutě, kdy Martin vybojoval míč, posunul ho do útoku, kde se pohyboval Milan a Diego. Už to vypadalo, že se vzájemně nedohodnou a o míč přijdou, ale nakonec se Diego rozhodl zakončit a překvapený brankář nestačil ani zareagovat. Bylo vyrovnáno a začínalo se od znovu. I nadále pokračoval útočný zápas z obou stran. V osmé minutě jsme dostali příležitost přímého kopu z poměrně zajímavé pozice. Ujal se toho Diego a snažil se přízemní střelou dostat míč k tyči. Brankář soupeře bravurně střelu chytil, a navíc poslal dlouhý balón, který k úžasu všech skončil v naší brance. Původně si všichni mysleli, že branka nebude platit, ale jelikož míč rozehrával brankář ze hry, tak se hosté dostali do vedení. Další pohroma přišla v desáté minutě. Několik slovenských střel jsme dokázali odvrátit, ale bohužel ta poslední prošla až do vápna a od Milana se nešťastně odrazila do naší sítě. Ovšem tady musím naše chlapce pochválit, jelikož i za tohoto stavu stále chtěli s výsledkem něco udělat. Hned po rozehrávce si Miroslav s Josefem vyměnili míč a Josef nádhernou střelou snížil. To trochu zahýbalo se slovenskou morálkou, začali být poněkud neklidní, a hlavně začali zdržovat. Naši chlapci byli natolik namotivováni, že se hnali za vyrovnáním, které se

podářilo v posledních vteřinách zápasu. Špatnou rozehrávku v obraně zachytil Martin a tvrdá střela na zadní tyč znamenala vyrovnání. Jdeme na penalty. Adeptů na penalty byla spousta, ale přednost jsme dali střelcům, kteří zařídili remízu, aby mohli dokončit dílo a poslat Slováky domů. V sérii začínáme jako první a Diego nás posílá do vedení, když míč přízemní střelou umísťuje na opačnou stranu, než čekal brankář. Následně Michal s pomocí břevna likviduje slovenskou střelu, a tak po první rundě vedeme 1:0. Josef může zvýšit, ale bohužel ho brankář vychytil. Nicméně Michal nás opět podržel a chytil Slovákům i druhou penaltu. Po druhé rundě vedeme stále 1:0. A přichází Martin, který nás může poslat do dalších vyřazovacích bojů. A také se tak stává – brankář sice vystihl směr, ale na míč nedosáhl. A tak se radujeme z postupu.

Hodnocení:

Zápas plný fotbalové kvality. Obě mužstva odehrála utkání na vysoké úrovni, ani za stavu 1:3 jsme nesložili zbraně a dokázali ho otočit. Zasloužený postup.

Čtvrtfinále: CZECH REPUBLIC vs. BOSNA a HERCEGOVINA 1:2

Ve čtvrtfinále nás čeká další těžký a bojovný soupeř, se kterým jsme se rovněž potkali v Chorvatsku a po tuhém boji jsme ho porazili. Zápas začal dle našeho předpokladu a od prvních vteřin nastal urputný boj. Hra se přelévala z jedné strany na

druhou a obě mužstva se dostávala do brankových příležitostí. První radost přišla ve třetí minutě, ale bohužel na straně hostů. Útočící hráč zaměstnal naši obranu natolik, že přešel přes tři bránící hráče a míč se nešťastně odrazil k volnému hráči, který prostřelil našeho Michala. Zápas i nadále pokračoval v bojovném duchu a soupeř s postupem času začal i zdržovat hru. Ovšem v desáté minutě přišel neskutecný fotbalový moment: Martin si vzal míč, prošel nádherně přes celé hřiště a utaženou střelou na zadní tyč srovnal skóre. Soupeř začal

být nervózní, dopouštěl se chyb, my jsme si díky tomu začali vytvářet mírnou převahu a i pár možností ke vstřelení další branky. Zápas se chýlil ke konci a začali jsme již uvažovat o dalších střelcích, kteří půjdou na penalty. Přichází ještě jeden soupeřův přímý kop z půlící čáry a střela bohužel nešťastně propadá až do naší sítě, a tudíž naše cesta na tomto mistrovství nečekaně končí.

Hodnocení:

Zápas, který nám předvedl, že se hraje až do posledních vteřin. Nešťastný okamžik v závěru zápasu, zklamání z neúspěchu.

VYHODNOCENÍ NAŠÍ REPREZENTACE NA TURNAJI:

Po nešťastném vyřazení ve čtvrtfinálovém zápase s Bosnou a Hercegovinou dopadlo na naše hráče zklamání z neúspěchu, ale za realizační tým je musíme velice pochválit. Na letošním mistrovství opět předvedli, že dokážou hrát se soupeři na mezinárodní úrovni a jsou jim rovnocennými soupeři. Ve

skupině padli pouze s týmy, které v turnaji skončily na druhém, resp. třetím místě; dokázali se vyhecovat a otočit zápas se Slovenskem a bohužel ve čtvrtfinále nám chybělo maličko štěstí. Ovšem na druhou stranu se mohou pyšnit, že podruhé za sebou dokázali porazit Portugalce. S odstupem času si hráči uvědomují, že se jim letošní reprezentování podařilo. Užili si mimořádný turnaj, zahráli si na prvoligovém stadiónu Legie Varšava a odvážejí si nové zkušenosti a krásné zážitky. Děkujeme organizátorovi za pozvánku a těšíme se na další setkání.

Za tým České reprezentace

Roman Javorský, Rudolf Čech, Jiří Kotlář a Kristýna Strnadová

Sebrala jsem odvahu a šla za učitelkou

JAK JSEM SE DOSTALA DO DOMOVA

Začalo to asi 4 roky zpět, když si táta našel novou přítelkyni. První to začalo Kubou, když byl ve škole a začal mít povinnosti, domácí práce a úkoly. Většinou jsem s tím měla problém, nelíbilo se mi, jak se k nám chová.

A především jsem viděla rozdíl jak se chová ke svým dětem a jak k nám. Jednou Honza, můj bratr, odmluvil tátově přítelkyni kvůli nošení dřeva. Táta ho chytil v koupelně, seřval ho a dal mu facku. Honzovi tekla krev. Jeho přítelkyně mě utěšovala, ale nepomohlo to. Honza od té doby začal dělat všechno, co po něm chtěli, ale i tak nás bránil.

Vše se ukončilo tenhle rok, kdy jsem sebrala odvahu to říct paní učitelce. Pak za mnou přišla i učitelka Kuby, jak je možné že Kuba přišel do školy s monoklem?! Tak sem jí řekla, jak to bylo. Že přítelkyně táty si stěžovala na Kubu, že nedělá úkoly a leží v pokoji po tmě. Ale on za to nemohl. Ona mu zakazovala hrát si s ostatními a za každou chybu dostal. Přítelkyně si stěžovala tátovi a ten tam šel naštvaný. On ležel a táta ho praštil, Kuba uhnul a jak uhnul, dostal do oka. Byl pár dní doma, aby to nebylo tolik vidět. Honza se ho taky zastal a chytl tátu, já jsem neměla takovou sílu.

Dne 16. 1. si pro nás do školy dojel OSPOD. Před tím přijel ještě táta. Všichni jsme ve škole čekali, než Kuba přijede ze školy z výletu a jeli jsme do Klokánku v LTM. Byl nějaký soud a já se přestala úplně bavit s rodinou. Kuba se s tátou baví. 1. 8. jsme jeli do DD Česká Lípa a tady se nám moc líbí.

Adéla (14), DD Česká Lípa

Poprvé do školy

NÁSTUP PRVNÁČKŮ DO ŠKOL / JAK TO KDE CHODÍ?

Pepa, Natálka,
Nikola, Patrik
a Nikolka
= parta kluků
a holek ze **Sušice**
(**DD Kašperské
Hory**). Prvňáky
doprovázejí
zkušenější druháci.

V **DD Dubá-Deštná**
mají letos tři
prvňáčky. Přejeme
hodně úspěchů
Verunce, Tomáškoví
a Danielce.

Davídek ze **SDD Budišov-
Holeje**. Do první třídy se tam
těšil a zatím je nadšený z paní
učitelky, která je moc hodná.

**DD Kašperské
Hory:** Hakima
a Pétu do první
třídy doprovodila
druhačka Natálka.

Patrik z **Kašperek**,
tedy přesněji ze **Sušice**.

Natálka
z **Kašperek/
Sušice**
s báječnou
sadou
školních
potřeb.

Šikovný prvňáček
Petr z **DD Hodonín**.

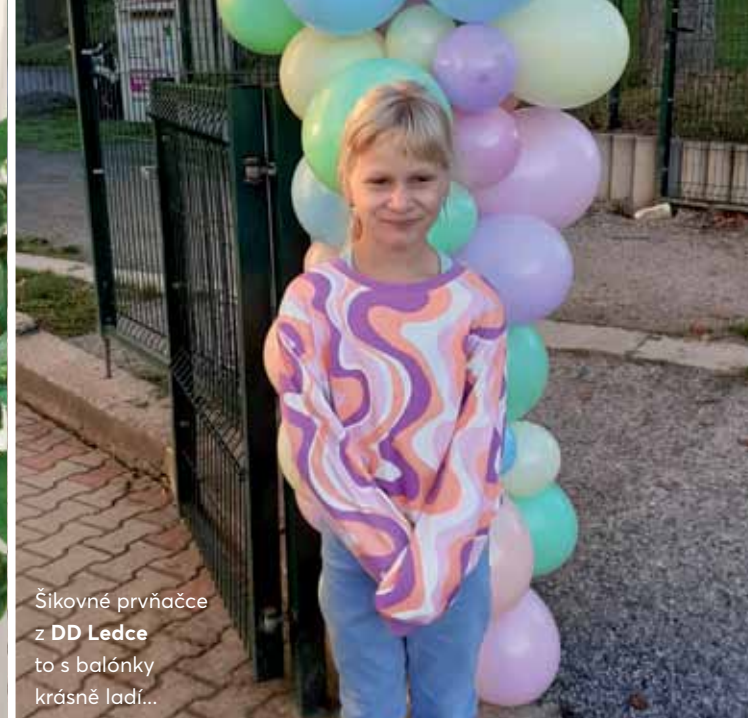
Laura z **DD Kroměříž**
začala první školní
den s úsměvem
a hned si ve třídě
našla kamarádku.

Justin a Zdena
z **DD Tachov**
s kytičkou
pro paní učitelku.

Prvňáček z DD Hora
Svaté Kateřiny svůj
kornout sotva unesl

Šikovné prvňáčky
z DD Ledce
to s balóňky
krásně ladí...

...a šikovný
prvňáček
z DD Ledce
zase sladil outfit
se svým
kornoutem.

Dva (zatím)
vysmátí prvňáčci
z DD Lipová:
Amálka...

...a Vašík.

Hurá do školy s kornoutem
plným sladkostí!
Daniel z DD Ústí – Severní Terasa.

Hurá na zvířátka!

Navštívili jsme chovatelský kroužek v základní škole Dubá, který slavil 20 let od založení.

Děti se nebojí hada ani pavouka a pomazlit se mohli s morčátkem, činčilou nebo třeba pochovat želvu.

teta Šárka Kubíková

DD DUBÁ-DEŠTNÁ

Jedinečný týden v Chorvatsku

První týden o prázdninách jsem jela se svojí rodinkou z DD do Chorvatska.

Byla jsem tam se svými sourozenci a kamarády, užili jsme si spoustu zábavy, krásné moře a slunce.

Každý den jsme si užívali mořského vzduchu, sbírali mušle a hráli míčové hry. Jeden den jsme jeli loďkou do nedalekého přístavu Trogir na výlet, kde jsme viděli velkou pevnost a mnoho velkých lodí.

Týden v Chorvatsku rychle utekl a my odjížděli s přáním vrátit se příští prázdniny na toto místo zpět.

Karolína Rácová (11)

DD KAŠPERSKÉ
HORY / SUŠICE

Báječné prázdniny se špinavou pusou

Byl jsem na táboře, který se jmenoval Koryčany. A ten byl dobrej. Najednou jsem dostal alergii na prach. Potom jsem byl v Jedovnicích. Tam nám teta Renča koupila zmrzlinu, jednou čokoládovou s vanilkou a druhou jahodovou s vanilkou. Měl jsem špinavou pusou. Byla hodně smetanová. Koupal jsem se v rybníku. Občas jsem cítil kapra. Bylo teplo. Krmil jsem kačenky, měl jsem rohlíky a vánočku.

Nikolas (10)

V JESKYNI BYLA ZIMA

Byla jsem na táboře, který se jmenoval Ostrov u Macochy. Byla jsem v jeskyni. Byla zima. Potom jsem byla u rybníka. To byly Jedovnice. Líbilo se mi, že jsme chodili na výlety a že jsme nebyli v domově. Koupala jsem se v rybníku a měla jsem zmrzlinu.

Nikola (7)

AU, AU... BYLA TO SRANDA!

Byla jsem na koňském táboře Koryčany. Líbili se mi koníčky, seděla jsem na něm. Večer jsem kašlala, měla jsem medicínu. Potom jsem byla v ozdravovně: Byl tam hezký pokoj. Spala jsem s Jesikou, Kristýnou, Kájou a Žanetou. Pořád jsme se hádaly. Pak jsem byla s tetou Renčou na pobytu v Jedovnicích. Byl tam skákací hrad. Koupala jsem se v rybníce. Pořád jsem polykala vodu. Pak byl výlet, měla jsem špinavý nohy. Šla jsem bosky přes pole, všude bylo bláto, pořád jsem se propadala, byla jsem celá špinavá. Musela jsem si nohy umývat v rybníce. Po cestě mě všechno píchalo do nohy. Teta šla taky bosky. Pořád říkala au, au. Byla sranda.

Gábinka (7)

DD DAGMAR BRNO

Bláznivý týden v Krkaté Bábě

DD DAGMAR | BRNO

Už do tábora s divným názvem Krkatá Bába jsme přišli zpocení, zoncna rumplovala. První dotaz Davida byl na splachovací záchod. Tety se začaly smát. Aby měly tety víc práce, tak si Bibina rozbila hlavu, byla statečná. Kuchaři z DD nám chtěli udělat radost, zabalili popcorn, ale mikrovlnku už ne. Další výbuch smíchu.

Při seznamování s programem došlo na slovo slévárna. Mini David se zeptal, zda se tam dělají slevy. Vtipný. Teta Ivet vykládala tetě Ivě, jak nerozuměla otázce od řidiče autobusu. Ptal se, jestli chceme zastavit u kolchozu a kolik má let, že to slovo nezná. Nám teta přijde mladá. Ale nezná naše moderní zkratky. Takže něco jsme tetu naučili i my: „FR, IDC, IDK“. Být v lese a mít s sebou ten hmyz ve spacáku je hnus. Ale teta Iva vaří pětihvězdičkově, a to za to stálo. Celej týden byla prdel, hráli jsme celkem dobrý hry a mohli sekat sekýrou. Někteří z nás nepochopili, že se leze do spacáku a není to prostěradlo. Všichni jsme z toho týdne v lese bláznili a vážíme si wifiny a splachovacího záchodu v domově.

Patrik Veselý (12)

KAŽDÝ DEN JINDE

Jednoho dne jsme jeli na výlet do Motýlího domu, do Prahy. Další den jsme jeli na koupaliště do Kravař, pak do Nového Boru. Každý den jsme byli jinde.

V Boru se mi líbilo. Byly tam ryby a malinko jsem se jich bál, protože mi ségra řekla, že mě kousnou. Teta mi pak ale vysvětlila, že se to nestane. V Kravařích na koupališti jsem i skákal do vody, to se mi líbilo asi nejvíc. Když přišlo, vzala nás teta do kina. Není prostor na to se nudit. Jsem v domově krátce a moc se mi tu zatím líbí.

Jakub (9), DD Česká Kamenice

ROZCHÁZENÍ A SCHÁZENÍ S MÍŠOU

Byla jsem na Hamru s tetama, tam se mi líbilo. Chodili jsme se koupat, byla to moc sranda.

Také jsem jela na Lindavu, kde jsem si to moc užila.

Měli jsme tam diskotéku, kde jsem se seznámila s klukama, takže tak no.

Také jsem byla na LT taneční kroužek, kde jsme 3x denně trénovali. Na pokoji jsem byla s Vanesou.

Byla jsem také doma, chodila jsem ven s kamarády. Slavili jsme tety narozeniny.

Našla jsem si kluka Míšu,

ale když jsem se vracela zpět na DD,

abych mohla letět k moři,

rozešla jsem se s ním.

Letěla jsem do Itálie na Sardínii.

Poprvé jsem letěla letadlem.

Moc se mi tam líbilo.

Vůbec jsem si nepředstavovala moře

a byla to pecka.

Chtěla bych letět znova a znova.

A to jídlo tam. Pecka.

Poslední prázdninový pobyt byl zase doma.

Takže jsem se dala dohromady s Míšou.

To je dobře. Doma sem si to užila

a pomáhala jsem.

S Míšou jsem taky byla venku.

Klaudie (13), DD Česká Kamenice

Naši noví čtyřnozí mazlíčci

DD HORA SVATÉ KATEŘINY

Náš dětský domov se rozrostl o tři čtyřnohé mazlíčky, krásná koťátka.

Mají se čile k světu, střídáme se u nich. Mohou k nim zatím jen starší děti.

Děkujeme zejména dobrým andělům z Cheminvestu, bez kterých by to nešlo, za jejich ohromný dar.

Jeseníky: Borůvkové knedlíky a krásné túry

V úterý ráno jsme vyrazili na pobyt v Jeseníkách, na který jsme se všichni dlouho těšili. První zastávkou byla Karlova Studánka, kde jsme měli rozchod a mohli jsme se napít léčivé vody. Moc nám nechutnala. Pak jsme se jeli ubytovat na chatu Barborka. V podvečer jsme se vydali na kratší výšlap na Praděd. Rozhodli jsme se, že vyjedeme výtahem na rozhlednu. Někteří museli překonat strach. Výhled stál za to! Cestou zpět jsme se těšili na večeri, která nás nezklamala – byly borůvkové knedlíky, které jsou na chatě tradicí!

Druhý den ráno jsme se těšili na snídani, byly švédské stoly, což máme všichni moc rádi! Pak jsme vyrazili na celodenní výlet. Šli jsme přes Ovčárnu a Petrovy kameny až na Jelení studánku, kde jsme si dali dobrý oběd. Pak jsme pokračovali ke Ždárskému potoku, kde nás čekal náš čtyřnohý kamarád Puša s Mirkem a panem vychovatelem. Byla to dlouhá, ale krásná cesta! Po těžké turistice jsme měli vydatnou večeri a moc jsme se těšili na večerní odpočinek.

Třetí den byl odpočinkový. Po dobré snídani jsme vyrazili do krásného města Jeseník, kde jsme měli možnost prohlídky náměstí a drobného nákupu. Pak se jelo do lázní na místní velké dětské hřiště. Užili jsme si prolézačky, skluzavky a oblíbenou kopanou. Poté jsme navštívili soukromou zoo, kde se nám moc líbili opice, pštrosi, želvy a mluvící papoušci. Byl to super den.

Čtvrtý den nás čekala cesta zpět do domova. Cestou jsme se zastavili krátce na Červenohorském sedle, kde jsme měli možnost pozorovat motorkáře. Děkujeme vychovatelům za krásnou akci, moc jsme si to užili!

Aleš (15)

DDŠ BYSTRICE POD HOSTÝNEM

Tábor s Dobrodějkami

V červenci jsme byli na letním táboře v Krkonoších, který pořádaly Dobrodějky.

Bylo to parádní – koupání v bazénu, soutěže, procházky a krásná příroda. Nechyběla ani strašidelná noční bojovka. Děkujeme Dobrodějkám za tuto super akci.

DD LEDCE

NOVÉ HRY NA ZAHRADĚ

Discgolf a cornhole. To jsou dvě nové hry, které jsme pořídili pro zábavu dětí na zahradu. A hned jsme je otestovali.

Je to super zábava. Znáte je? Potrénujeme a uděláme si velký turnaj.

DD HORA SVATÉ KATEŘINY

BYDLELI JSME V „DOMEČKU“ V MAŠTOVĚ

Po roce jsme znovu vyrazili se strejdou Honzou na návštěvu do Maštova. Děkujeme místnímu dětskému domovu za možnost bydlet v jejich „domečku“ pro velké děti.

Hned první den jsme ještě stihli výlet do zámeckého parku v Krásném Dvoře a pozdě večer jsme sledovali super úplněk na přilehlém kopci. Druhý den jsme se prošli obcí na starý židovský hřbitov přes alej památných stromů, odpoledne jsme pak vyšlapali na vrchol Rubín. A večer, protože nám přšelo, tak jsme si zahráli několik společenských her. Poslední den jsme si ještě stihli prohlédnout, jak se žije dětem v jiném dětském domově, a protože bylo zavřené koupaliště v Podbořanech, naskákali jsme při zpáteční cestě do jezera Most. Vůbec nám nevadilo, že jsme byli asi jediní, kdo se ten chladný den koupal. Byl to bezva pobyt.

Prázdninové vzpomínky Adriany a Valerie

Během prázdninových dní zažily děti z našeho domova plno různých výjezdů, výletů a akcí. Jak na letní program vzpomínají Valerie a Adriana?

TÝDEN NA KOLECH S OPŘI SE

Jeli jsem na kola s Petrem z „Opři se“. Nejdříve jsme jeli do Krkonoš do prvního kempu. Druhý den jsme vyrazili na první cestu, kde jsme ujeli 60 km. Další den jsme jeli do dalšího kempu, ale ten byl bez sprch a byla tam i kadibouda, takže když jsme se chtěli vykoupat, tak jsme jeli do Safari kempu, ale to byla i zoologická zahrada. Po koupání jsme jeli zpátky, po příjezdu jsme šli do stanu a k večeri jsme měli gulášovou polévku. Ve středu jsme ujeli dalších 50 km. A na konci celého týdne jsme se dozvěděli, že za celý týden jsme ujeli 380 km! Moc se mi to líbilo, ale byla jsem hrozně unavená.

Valerie (13)

DD KRALUPY NAD VLTAVOU

NÁŠ PRVNÍ TÁBOR

Ve středu 9. 8. jsme jeli na náš první tábor. 1. den jsme se seznamovali a vybírali si chatky, pak jsme si vybalili a šli na večeri. Po večeri jsme měli táborák. Pak jsme si udělali hygienu a šli spát. 2. den jsme měli rozcvičku, která mě bavila. Byli jsme tam dva týdny a tábor mě bavil.

Poznala jsem tam hodně nových dětí a vedoucích, bylo to tam fajn a doufám, že tam pojedeme zase příští rok.

Adriana (15)

Děti z DD Jaroměř rýmují a taky šprýmují

Léto jede v plném proudu, sluníčko hřeje a peče nám záda,
tož nebudeme sedět doma, chtělo by to na výlet vytáhnout kamaráda.
Celá naše jaroměřská parta vydala se do Jedlové v Orlických horách,
nadšení z malebných výhledů, dorazili jsme se každý den na túrách.

Unaveni, zmoženi a vyčerpaní,
doplazili jsme se k horské chatě,

„To si nemyslete...” řekla teta,
„nikdo z vás nepůjde na kutě.”

Čekal nás tu totiž neskutečný nářez,
přijítel se horský záchranář
a přejel čtyřkolkou pařez.

Jezdili jsme na ní po lese jako králové,
až nám z toho větru odletěli všichni knírové.
Myslíme nalepené knírky
na počest našeho strejdy „Vejzy”,
dělali jsme si z něho legraci,
nechtěl si oholit svoje pejzy.

DD JAROMĚŘ

Šipkovaná nás zavedla k pokladu, kde byla sladká líza,
nic však není lepšího než pořádná díza.
Ráno se tety tvářily tajemně a mlžily,
chtěly totiž, abychom opravdové překvapení zažili.
Trasa cesty neznámá, dusno bylo k padnutí,
při životě nás držela vidina zmrzlinového líznutí.

Musíme se ochladit a to hned,
navštívíme ten vyhlášený vodní svět.
Zábavní park Mirákulum nás překvapil,
svými podzemními chodbami nás ochladil.
Tam nás to bavilo nejvíce, viděli jsme taky netopýra,
tety křičely velice, ať už se jim o vlasy neopírá.

V lesním areálu Hájemství
překvapilo nás malé tajemství,
buřty se tam opékají na ohni jedna báseň
a u dětí v lese polevuje kázeň.
Lítali jsme sem a tam, máchali si nohy v jezírku,
všechno naše oblečení bylo večer zralé na přepírku.
Polednice nám u lednice limonádu nabídla,
když vydali jsme se po stezce Karla Jaromíra Erbena.
Víc než naše horská forma,
nadhla nás potštejnská hladomorna.

Někteří odvážní se do žaláře zamknout nechali,
ale ihned chtěli ven, lahodný oběd už čuchali.
Že jsme pravidelně navštěvovali koupaliště, to je přeci jasný,
skluzavky a tobogány jsou v Jaroměři prostě krásný.

Celé naše léto bylo boží a jelikož nikdo z nás není žádný floutek,
navštívili jsme na Rozkoši malý zoo koutek.
Kozy, ovce a berani neměli co k snídani,
na naši svačinu se vrhli a pár dobrůtek trhli.
Nám to ale nevádí, příště zase něco doneseme,
a vám všem opět zážitky sepíšeme.

teta A. Semeráková

Na skautském táboře

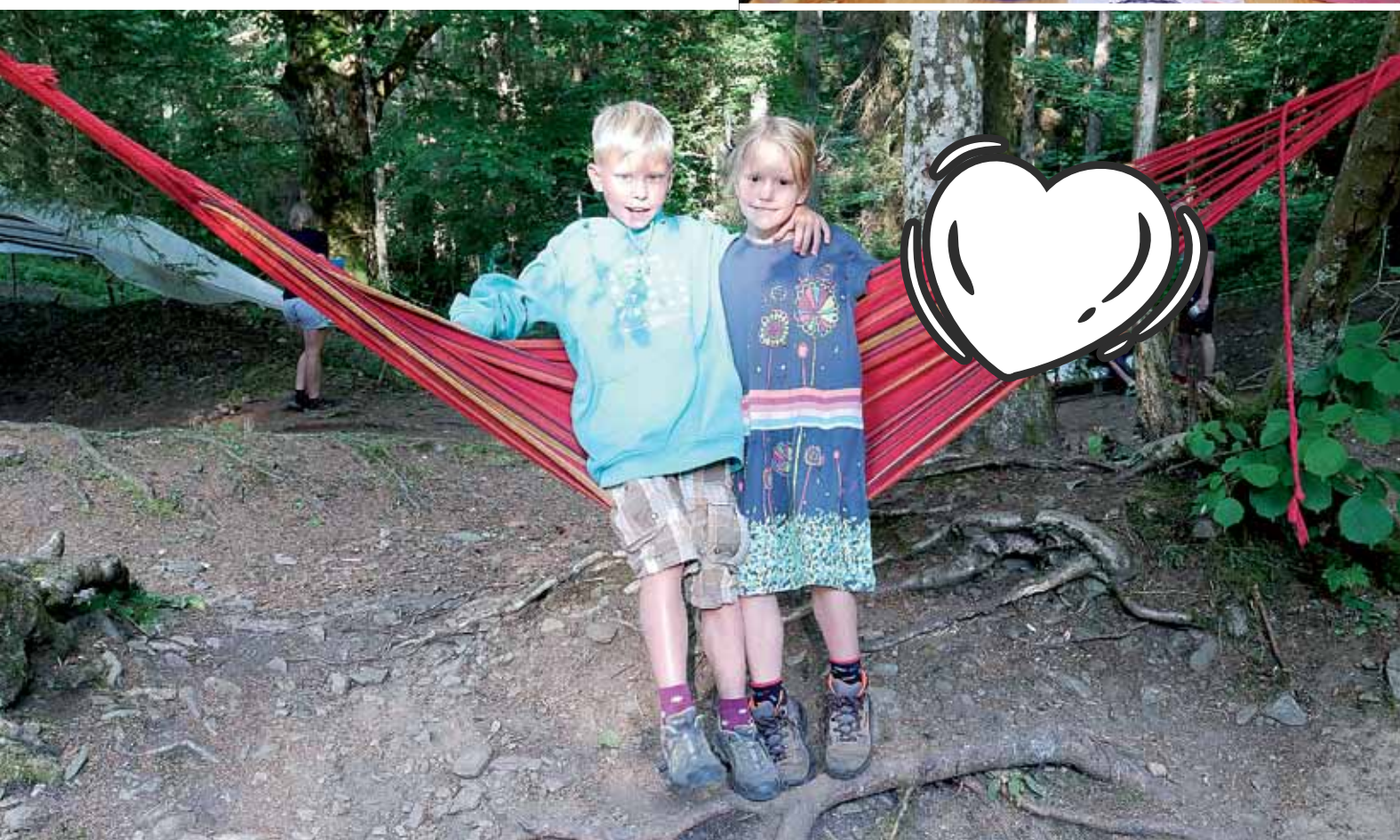
O prázdninách jsme byli s paní ředitelkou na skautském táboře. Pekli jsme chleba a pizzu v peci, sbírali borůvky a řezali a sekali dříví na topení v kamnech. Pomáhali jsme s vařením, nejlepší byla ovesná kaše!

Učili jsme se ovládat živly, nejlepší na táboře bylo přespávání mimo tábor a batikování triček.

Toník a Jana

DD KAŠPERSKÉ HORY

Tábory, koupák i laser game

Prázdniny pomalu končí a my se za chvíli vrátíme do školních lavic. Měli bychom myslet na učení, ale nějak to nejde, protože se nám v hlavě odehrávají zážitky, které jsme během léta nasbírali. A že jich bylo...

Nejvíce se každoročně těšíme na letní pobytové tábory, kde jsme i letos zažili nejen spoustu legrace, ale poznali jsme i nové kamarády a vedoucí, kteří pro nás vymýšleli zajímavé aktivity, soutěže a výlety. Také chvíle, které jsme trávili na domově, byly

naplněny činnostmi, při které jsme se rozhodně nenudili. Horké dny jsme trávili na místním koupališti Bajda a když se sluníčko schovalo za mraky, vyrazili jsme na laser game nebo jsme se zúčastnili akcí, pořádaných v našem městě. Čas byl i na cyklovýlety po okolí, sportování různého druhu a návštěvy zajímavých míst.

DD KROMĚŘÍŽ

Slavata triathlon tour 2023: Jedna zlatá, tři bronzové a spousta radosti

Jeden z letošních 13 závodů Slavata triathlon tour proběhl 15. června tradičně v areálu otrokovického Štěrkověš. Sem se sjely děti ve věku 4–18 let v doprovodu rodičů nebo „tet a strýců“ z domovů.

V 15 hodin se začali mladí sportovci hlásit k registraci a od 16 hodin začali soutěžit ve stanovených disciplínách: běhu a jízdě na kole. Dětem z DD Uherský Ostroh se dařilo a po urputných bojích se ve svých kategoriích na 1. místě umístila Monika., na 3. místě Michal D., Petr V. a Michal V.

Samozřejmě nemůžeme zapomenout ani na Tomáše Slavatu, špičkového triatlonistu a extrémního sportovce, který se prostřednictvím vlastního životního příběhu snaží mladým lidem ukázat cestu, jak bojovat i přesto, že člověk vyrůstá v nelehkých poměrech, a jehož nápad stojí za celým tímto projektem. Ještě jednou děkujeme organizátorům z týmu Tomáše Slavaty a jeho hromové patry a také všem, kteří k organizaci závodů přispěli!

strejda František Juříčka

DD UHERSKÝ OSTROH

Já a moje sestry

Ahoj, zdravíme vás do Zámečku. Já se jmenuju Honza, moje sestry se jmenují Jana, Terežka a Markétka. V litovelském dětském domově jsme skoro devět měsíců a moc se nám tady líbí. Máme tu hodné tety a strejdy, kteří se o nás hezky starají. My jim tu péči o nás oplácíme tím, že se snažíme být hodní a nezlobit a také jim hodně pomáháme, např. při úklidu, při vaření.

A teď mi dovolte, abych o nás pár řádků napsal... Já jsem Honza, je mi skoro 17 let a letos jsem začal chodit do 1. ročníku na střední školu. Věřím, že se mi tam bude líbit a budu úspěšný. Ve volném čase si rád zahraju fotbal, basket, jezdím na kole a úplně nejvíc se starám o moje malé sestry.

Moje starší sestra Jana má 14 let, navštěvuje 8. třídu základní školy a už přemýšlí, kam by chtěla pokračovat. Jana je velká čtenářka a úplně nejraději se začte do knih s romantickou tematikou. Od září bude navštěvovat taneční kroužek, protože rytmus v těle taky má. Just Dance je její parketa... Ráda si i zazpívá.

Moje další sestra Terežka je ještě ve školce. Příští rok už z ní bude školačka! Terežka je takové sluníčko, pořád se směje. Má moc ráda koníčky. Zatím jen plastové nebo dřevěné. Terežka je také velká milovnice vody. Od září bude navštěvovat plavecký kroužek Vodníček.

A moje nejmladší sestra Markétka bude mít před Vánocemi pět roků. Je to takový malý „blondatý d'áblík“. Ráda mluví a vše řídí a organizuje... Je moc roztomilá. S oblibou si hraje s kamínky na pískovišti nebo s kinetickým pískem (a já mám potom co uklízet...). A také má moc ráda kočičky – hlavně plyšové, plastové a na obrázcích. Markétka umí i pěkně zamňoukat... Markétčino mňoukání je mnohdy velmi autentické!

Tak to jsme MY... Já při sportu nebo s holkami v náručí, Jana v rytmu tance nebo s knížkou v ruce, Terežka ve vodě nebo s koníčky v ohradě, Markétka na písku nebo ve společnosti kočiček... Je vidět, že jsme každý úplně jiný, s různými zájmy a povahami, ale to, co nás spojuje, je že jsme SPOLU. A to je úplně NEJVÍC.

Naše sourozenecké pouto je NEJPEVNĚJŠÍ, jaké může být!!
VŽDY SPOLU A VŽDY PŘI SOBĚ

Zdraví vás Honza (17) a jeho sestry

DD LITOVEL

Zlatá medaile od Tomáše Slavaty

Jeli jsme s tetou Julinkou na Triatlon do Brna.

Já jsem byl v kategorii chlapci 9–10 let. A byl se mnou i Nicolas.

Prvně jsme běželi, pak jeli na kole a zase běželi. Pořád jsem se otáčel, ale nakonec jsem doběhl první.

Na kole jezdím rád a taky rád běhám a hraju fotbal. Můj táta taky hrál fotbal, tak asi mi to jde po něm.

Moc se mi tam líbilo a těším se na další závody.

Max (9)

DD MIKULOV

Nejmilejší koncert v Mikulově

Nejmilejší koncert proběhl 4. května 2023 v kině v Mikulově. Pořadatelem letošního ročníku byl mikulovský dětský domov a soutěžilo celkem 75 dětí. Ostatní děti, které nesoutěžily, vytvořily povzbuzující publikum.

V hudební kategorii vyhrál Dětský domov Brno-Jílová. Sestry Gorořovy zazpívaly duet Já se rouhám. Na druhém místě v hudební kategorii zazářila Karolína Godlová z DD Telč s písní Me tut užarav. Třetí místo získala Monika Nováková z DD Telč s písní Vše naleznem.

V taneční kategorii se na první příčce umístil DD Klubíčko – děti z Hrotovic s tancem Free Angeles – hip hop. Na druhém místě skončil DD Jemnice s asi 11 tanečníky, kteří předvedli přehlídku různých tanečních žánrů. Na třetí příčce se umístil DD Uherské Hradiště s moderním baletem – propojení dvou tanečních variací.

Další soutěžní kategorií byl literárně dramatický obor. První byl DD Uherské Hradiště s divadelním představením Pohádka o Zázračné studni (vlastní tvorba). Druhým v oboru byl DD

Strážnice s Příběhem Addamsovy rodiny – tak trochu jinak a třetí DD Brno-Jílová s dramatizací pohádky Červená Karkulka.

O umístění dětí rozhodovala pětičlenná porota. Vítězné domovy postoupily do celorepublikového kola v Praze. Čas, během kterého se porota radila, vyplnila mikulovská zpěvačka Veronika Valová.

Poděkování patří skvělé moderátorce Petře Eliášové, starostce a místostarostce města Mikulov, celé porotě, všem skvělým pedagogům a hlavně dětem. Zapomenout nesmíme také na naše sponzory, kteří akci podpořili...

DD MIKULOV

Sport nás baví

Jaro nám vždy přinese spoustu zajímavých sportovních výzev. Jednou z nich je Slavata triatlon Tour. Zúčastnili jsme se 9. 5. závodního dne v Brně. Nejvíce se nám dařilo v kategorii chlapců 9–10 let, kde se závodí v běhu na 300 metrů, jízdě na kole (800 metrů) a do cílové rovinky se opět běží (300 metrů). Naši borci (Nicolas a Max) vybojovali 1. a 2. místo. GRATULUJEME!

Náš smíšený fotbalový tým se vydal 12. 5. do Uherského Hradiště na 22. ročník Turnaje dětských domovů v malé kopané. Přes veškerou snahu jsme pro DD Mikulov vykopali 9. místo, ale poslední jsme nebyli... Po náročném dni jsme si spravili chuť alespoň výbornou zmrzlinou.

I přesto, že se nám v Uherském Hradišti moc nedařilo, jsme se tam za týden opět vypravili na 21. ročník Regionálních závodů dětských domovů v atletice. Naštěstí nám jde atletika o dost lépe než fotbal, tak jsme si s radostí vylepšili sportovní bilanci. Osm našich atletů – Sebastian, Max, Silvie, Nicolas, Zdeněk, Karolína, Jakub a Rozálie – vybojovalo 4 zlaté, 4 stříbrné a 4 bronzové medaile. Těmito skvělými výkony jsme v konkurenci 12 dětských domovů celkově obsadili úžasné 3. místo!

DD MIKULOV

Policie i barber shop

V sobotu 9. září uspořádal na zahradě našeho domova Nadační fond PRO ŽIVOT dětský den. Přijely i děti z DD Melč a DD Budišov nad Budišovkou.

Nadační fond PRO ŽIVOT nám všem přichystal velmi hezké odpoledne. Děti se seznámily s náplní práce Policie ČR a vyzkoušely si jejich pracovní vybavení, držení zbraně a policejní auto, kde je nejvíce bavilo pouštění sirény a majáků.

Celé odpoledne probíhaly soutěže, za které děti dostaly sladkou odměnu. Kdo chtěl, mohl si zaskákat na nafukovacím hradě, dát si sladký nebo slaný popcorn a také vynikající cukrovou vatu.

Překvapením bylo vystoupení Jardy Oláha, se kterým si děti mohly i zazpívat. Kdo se nebál, mohl si vyzkoušet jízdu na motorce nebo se nechat ostříhat od profiků z barber shopu až z Prahy. Tento skvělý den jsme zakončili u ohně opékáním špekáčků.

Velmi děkujeme Nadačnímu fondu PRO ŽIVOT pod vedením úžasné Petry Zevlové a celému jejímu týmu, který připravil nezapomenutelné odpoledne plné krásných zážitků.

teta Iveta Klekarová

DD RADKOV–DUBOVÁ

59 kiláků po Berounce

Letního tábora na Berounce se účastnily děti z DD Nepomuk a DD Tachov. Akci pořádá TJ Halma Plzeň pro své handicapované sportovce a již tři roky na ni jezdíme taky. Během týdne ujeli vodáci po Berounce 59 kilometrů z Dolan do Branova.

Noví vodáci prošli křestem a získali vodotěsný certifikát.

ředitel Roman Suda

DD NEPOMUK

Na táboře jsme to zvládli i bez wifi

Náš první tábor začal už první prázdninový den. Tábor, to byla vlastně jen taková louka a na ní čtyři chaty (pátá měla rozbitou střechu, když na ní při bouři spadl strom), les a rybník Kladiny. Nikdy jsme tam ještě nebyli a tak jsme nevěděli, do čeho jdeme. V domově jsme do třech aut nandali děti, jídlo, spacáky, deky a tety. Když jsme přijeli, tak jsme se nastěhovali do chat a začali obhlížet okolí. Nejvíc se mi líbil rybník, kde byly pulci, vodní šneci a dokonce nám labutí táta s mámou přivedli ukázat svoje děti.

Jídlo jsme si hodně vařili na ohni v kotlíku, pro dřevo chodili do lesa, učili jsme se řezat pilou a štípat dříví. Já jsem si upekł na ohni placku z mouky, vody, kvasnic, a ovesných vloček. Báł jsem

se, že se spálím, ale stálo to za to. Nejlépe chutnala s kečupem nebo taky s marmeládou.

Každý den jsme měli výlet a jednou nás v lese chytila taková bouřka, že se bály i tety. Než přijel vlak, tak jsme na zastávce stačili uschnout. Večer jsme dělali ohně, hráli na kytary, různé hry a tety pro nás připravily hru o sladkosti.

Počasí vyšlo krásně a byli jsme celý den venku a zvládli jsme to i bez wifi. Ty jo, to byl dobrý tábor.

Mikael (13)

DD SENOŽATY

Pět dnů s výhledem na Radhošť

Díky laskavosti jednoho z našich sponzorů jsme mohli závěr letošních letních prázdnin prožít s dětmi v Beskydech. Přestože jsme ze Smoliny odjížděli za vydatného deště a vlak měl zpoždění, z nádherného prostředí Beskyd v oblasti Rožnova pod Radhoštěm si děti nakonec odvezly spoustu pěkných zážitků. Každý si během pobytu určitě našel ten svůj. Program byl pestrý – koupání v hotelových bazénech i přírodním koupališti, jízda na motokárách, návštěva zábavního parku Gibon, projížďka na kolech, exkurze v rodinné svíčkárně UNIPAR či plnění úkolů ve Valašské pevnosti. To vše k našemu pobytu patřilo. Prostě taková třešnička na letošním prázdninovém dortu dětí z dětského domova ve Smolině.

teta Eva Sábliková

DD SMOLINA

Výlet do jiného světa

Znáte farmu Naděje? Já teda jo. Byla jsem tam na konci prázdnin na víkendový pobyt. Tedy já Valerie a dalších 10 dětí z našeho dětského domova v Senožatech.

Spali jsme tam v chatce a po celou dobu se o nás starali zaměstnanci a majitelé farmy. Bylo to tam vážně úžasný. Farma je plná zvířat, ale taky práce. Takže jsou tam krávy, býci, lamy, kozy, ovce a krocani, slepice a kuřata, husy, kachny a prasata Růžena, Elvíra, Pigy a Viky. Vlastně každé zvíře tam mělo jméno. Tahle všechny zvířátka jsme mohli krmit, hladit a povídat si s nimi. Ráno jsme trhali čerstvou travu pro kozy a ovce. Když jsem je krmila, tak mě koza Terezka trkla rohama, ale jen málo. Ona je prý moc hodná, ale taky zbrklá a někdy moc hrrrr. Asi má ADHD. Jedno kuřátko se jmenovalo Čokoláda a druhé Vanilka, jen je dát do kornoutku jako zmrzlinu. Spousta koček, asi 16, se

mám neustále pletlo pod nohama a vrněly. Jedna se jmenovala Magie a psi byli jejich kamarádi. To bylo divný.

Za odměnu a pro radost jsme se mohli také projet na čtyřkolkách. Při večerní meditaci nás zastihla bouřka a sestra Samanta řvala, že se bojí, i když zrovna meditovala. Ochutnali jsme veganské jídlo, protože všichni jsou tam vegani a chtějí světu a lidem dokázat, že to jde i bez masa. No já nevím, čerstvá vysočina na rohlíku, to mám moc ráda.

Prostě všem doporučuji, abyste se tam jeli podívat, je to ráj plný zvířat a přírody.

Valerie (13)

DD SENOŽATY

Prázdniny jsme si užili na 100 %

Třeba na táboře, který jsme prožili díky nadaci Společné kroky nebo na akci s vychovateli na Vlčí hoře. Léto uteklo jak voda a už se těšíme na nový školní rok.

teta Šárka Kubíková , DD Dubá-Deštná

Čtyři prázdninové příběhy z DDŠ Šumperk

MÁMA PŘIJELA Z NĚMECKA!

Každý den jsme společně s vychovateli jezdili na různé výlety, na které nezapomenu. Ale nejdůležitější byla pro mě má máma, když přijela za svými dcerami na domov. Byla jsem tak šťastná, pocit radosti se nedá popsat. To, že je s námi.

Viděla jsem ji po dlouhé době. Návštěva mámy, to pro mě mělo velkou cenu, protože je v Německu a my tady. Nesmím zapomenout... Také jsem strávila čas se svými sestrami. Šly jsme na jídlo, a pak jsme byly nakupovat. Když čas vycházek utekl, musely jsme se vrátit. Bylo mi to líto, pocity smutku byly zpět. Máma je pro mě nejdůležitější osoba v životě. Jsem ráda, že jsem ji viděla.

Jarmila Šotová (15)

PRVNÍ PRÁZDNINY V DDŠ ŠUMPERK

Můj nejlepší zážitek za tyto prázdniny bylo, když jsem jela poprvé na dovolenku k tetě. Nevím, jakým pocitem to mám popsat, ale fakt jsem za to hrozně ráda.

Když jsem k tetě přijela, tak můj první pocit byl brek. S tetou jsme se viděly po hrozně dlouhé době. Teta má dvě malé děti, čtyřletou holčičku Natálku a půlročního chlapečka Lukáška. Hned ten den, kdy jsem k ní přijela, jsme šli na koupaliště a hrozně jsme si to užili. Byla jsem tam pouhé dva dny, zatím jenom na zkoušku. A po nějakých pár týdnech jsem k tetě jela na celý týden.

Konečně jsem se setkala i s mým strejdou Bobem, se kterým jsem se taky dlouho neviděla. Takový ten pocit, když se se všema vidíte po dlouhé době. Ju... Těch zážitků, co jsem prožila u tety, je hodně, ale asi nejlepší pocit byl ten, kdy jsem je opravdu viděla po strašně dlouhé době. A toho si neskutečně vážím!

Karolína Balánová (15)

POKAZILA JSEM TO

O prázdninách jsem byla doma – většinou venku s kamarády, se kterými jsem trávila spoustu času. Ze začátku jsem se chovala slušně, chodila jsem včas domů, ale potom už to začalo. Byla jsem do 5 ráno venku a hledala mě i policie. Byla jsem nejvíc ráda, že jsem byla doma, ale pak jsem si to pokazila. Ne každý má to štěstí jít na prázdniny domů. Vzala jsem si z toho velké ponaučení...

O prázdninách jsem jela za kamarádkou Renátkou do Zábřeha na Moravě. Byly jsme venku a užívaly jsme volnosti až moc. Také jsem chodila často ven s mojí nevlastní sestrou a kamarádem, kterého znám od dětství. Je to kluk, kterého mám fakt ráda.

Stefanie Valková (13)

NA ÚTĚKU. A PAK S TOMÁŠEM

Prázdniny jsem prožila v dětském domově. Na společné vycházce jsem poznala Tomáše. Začali jsme se seznamovat, dali jsme si na sebe kontakt a chodili společně ven. Pak za mnou přijela moje mamka z Plzně a byla se mnou celý den. Povídaly jsme si. Překvapila mě, dovezla mi dárky. Potom jsem udělala blbost a utekla z vycházky. Byla jsem u své sestřenice. Také jsem šla ke své babičce a dědovi.

Děda mi říkal, že ať to vzdám, že jsem silná a mladá holka, že mám život před sebou. Jak jsem šla ven pro bonbóny, zastavila mě policie a vrátila jsem se zpět na domov. Několik dní jsem nemohla chodit s vychovatelem ven, ale jednoho dne jsme jeli na výlet a tam jsem potkala Tomáše. Můj život se změnil k lepšímu, mám na něho dobrý vliv a i on na mě.

Tereza Šotová (14)

DDŠ ŠUMPERK

Výšlap na Ještěd

V sobotu 9. září jsme uspořádali výlet na Ještěd. Cílem bylo zvládnout náročný výšlap a užít si vyhlídky do krajiny spojené s poznáváním okolních měst, obcí a vrcholů.

Byl teplý zářijový den a dva vychovatelé s šesti dětmi vyrazili na cestu. Z domova jsme se přesunuli do obce Osečná vozem, dále jsme již pokračovali pěšky. Cestou jsme se podívali k prameni Ploučnice a pak už stoupali lesem stále vzhůru. Ještě jsme odbočili k vyhlídce Červený kámen a odtud si

užili krásné pohledy do kraje. Nakonec jsme vystoupali až na Ještěd, vše si prohlédli a kochali se vyhlídkami. Vrchol byl dost přelidněný a tak jsme se po krátkém odpočinku vydali na zpáteční cestu. Sestup byl rychlejší a cesta nám rychle utekla.

strejda Tomáš Baňkowski

DD DUBÁ-DEŠTNÁ

Stříbro pro Nikolu

Vyhráli jsme úžasné 2. místo v celorepublikové soutěži Svět očima dětí, kterou pořádalo Ministerstva vnitra. Nikola společně s tetou vyrobila pomněnkový věnec s obrázky ztracených a pohřešovaných dětí.

Do soutěže se přihlásilo celkem 4857 výtvarných děl. Oceněno bylo 100 z nich, a dílo naší Nikoly a tety získalo „stříbro“. Paráda!

teta Šárka Kubíková

DD DUBÁ-DEŠTNÁ

Prázdniny ve Slavkově

VENKU AŽ DO DESETI!

Celý prázdniny jsem byl v dětském domově. Sourozenci byli u rodiny, já jsem nechtěl, protože jsem chtěl být doma s kamarády, ale s rodinou jsem často chodil na výlety na nákupy do Karlových Varů. Babička mi nakoupila oblečení a potřeby do školy. Každý den jsem chodil s kamarády ven, někdy do 9 hodin, ale když jsem přemluvil tetu, nechala mě i do 10 hodin. V děcáku jsem byl celé 2 měsíce a celkem jsem si to užil.

Alexandr O. (15)

DD HORNÍ SLAVKOV

PRÁZDNINY NETRÁVÍM JEN V DD

Jezdím k babičce na Rovnou – jsem tam často. Rád babičce a dědovi pomáhám, například pomáhám dědovi se dřevem, nebo s vodou a nákupem. Jezdím tam i se třemi sestrami – s Diankou, Evou a Ester. Občas se tam hádáme a babičku zbytečně rozčílíme. Ale to spíš výjimečně. Mám je moc rád.

Tomáš U. (13)

DVA BÁJEČNÉ TÁBORY, TŘETÍ NA MARODCE

Hned na začátku července jsem jela na tábor v Pavlíkově. Byl to **taneční tábor**. Byla jsem tam s mojí sestrou Ester a s mým bratrem Tomášem, ten jel na fotbalový tábor. Moc se nám tam líbilo. Byli jsme tam na týden. Byli tam moc hodní a sympatičtí lidé. Byli jsme rozdělení do dvou týmů – Papričky piry piry a Nakládáné okurky. Já jsem byla s Tomášem v Papričkách piry piry a Esterka v Nakládaných okurkách. Náš tým vyhrál. Měli jsme tam fotbalový golf.

Jela jsem ještě na **tábor Svatý Štěpán**, ten byl od 22. 7. do 5. 8. Na tenhle tábor jsem jela už po třetí. Moc se mi tam líbí. Na tábor jsme jeli vlakem. Tábor byl u Cheznovic. Jsou tam moc hodní lidi. Měli jsme filmové večery, diskotéky, táboráky, ale pořád pršelo, takže jsme nemohli nic dělat. Bylo tam 5 oddílů, já jsem byla ve 3. oddíle. Téma bylo Bludiště a hráli jsme pět celotáborových her a za každou hru jsme dostali bludišťáky. Na konci se to vyhlašovalo a náš oddíl měl 2. místo. Také jsme měli maškarní diskotéku, šla jsem sama za sebe.

Jeli jsme na poslední **tábor Mexiko**. Na táboře mi nebylo moc dobře, takže jsem byla na marodce. Byla jsem tam dva dny, dostávala jsem suchý rohlík a ledový čaj. Třetí den jsem jela domů, protože jsem byla nemocná. Zbytek prázdnin jsem si užívala doma u dědy a babičky. Prázdniny utekly jako voda.

Eva U. (11)

Přijel Laky Royal!

Děti z dětského domova v Lipové na Děčínsku se hned 1. září sešly, aby společně ukončily léto a přivítaly ve veselém duchu další školní rok. Čekala na ně spousta atrakcí, zábavy i dobrého jídla. Tradiční byla i návštěva hasičů, kteří k velké radosti děti postříkali prostranství před domovem pěnou, v níž si všichni mohli zaskotačit.

O týden později byl velkým překvapením příjezd věhlasného pánského kadeřníka Lakyho Royaala a jeho týmu. Ti všichni se vrhli na klučíčí hlavy, aby na nich vytvořili ty nejmodernější účesy, jaké nosí mužské celebrity českého i zahraničního šoubysnyu. Sám Laky má k dětským domovům velmi blízko, neboť v dětství v jednom z nich pobýval také.

teta Alice

DD LIPOVÁ U ŠLUKNOVA

Do zámecké věže s princeznou

S dětmi jsme se vydali na místní zámek v Uherském Ostrohu na prázdninovou prohlídku zámecké věže. Prohlídkovou trasou nás provázela princezna a během cesty do věže jsme plnili úkoly, abychom zjistili, jak se ostrožská princezna jmenuje. Také jsme se dozvěděli spoustu nových informací o zámku i Uherském Ostrohu. Byli jsme v zámecké věži poprvé a moc se nám líbil pohled na krásné okolí Uherského Ostrohu z výšky. Na závěr prohlídky nám podařilo vyluštit jméno princezny Ostrověnka a na památku jsme dostali z truhlice s pokladem pamětní minci. Krásné slunečné odpoledne jsme zakončili sladkou zmrzlinou.

teta Sylvie Zálešáková & děti z domova

DD UHERSKÝ OSTROH

Výtvarný kemp s grilováním

O letních prázdninách jsme se opět po roce vydali na výtvarný kemp do městské části Uherského Brodu – Újezdce. Čas na tvoření, hry, sportování a také grilování jsme trávili v budově bývalé mateřské školy. Celý týden na nás čekal pestrý program, třeba:

- Dovádění v aquaparku Delfín v nedalekém Uherském Brodě.
- Krmení ryb v retenční nádrži na levém břehu řeky Olšavy a naučná stezka s dřevorezby místních rostlin a živočichů.
- Pohádka v kině, procházka k Vinohradskému rybníku a zmrzlina v Uherském Brodě.
- Celodenní výlet do Luhačovic s plavbou na loďce a šlapadle a krmení obrovských kaprů u hráze na přehradě.
- Malování suchým pastelem na sádkartonové desky – s pomocí naší fantazie vznikly originální obrazy s hrady, zámky, perníkovou chaloupkou, Eiffelovou věží, mrakodrapy v New Yorku nebo také iglů.
- Oslava svátku Dominika a Dominiky a úžasné grilované speciality.

Děkujeme za podporu Nadačnímu fondu Albert a Nadačnímu fondu Řemeslo pomáhá, velmi si vaši spolupráce vážíme.

teta Sylvie Zálešáková & děti z domova

DD UHERSKÝ OSTROH

Na kolech kolem Pálavy

V červenci jsme si užili šestidenní prázdninový cyklovýlet. Do Lednicko-valtického areálu jsme vyjeli s pěti děvčaty. Největší výhodou byl rovinatý povrch, ten se všem líbil. Mohli jsme zblízka obdivovat krásy pálavské krajiny a místních vinic.

Děvčata musíme pochválit za výkon na kolech i za nečekaný projevený zájem o navštívená místa. Počasí vyšlo hezky – možná až příliš dobře, vzhledem k letním teplotám nad 30 °C jsme cestou využili koupání v místních rybnících a jeden den, kdy bylo extrémní horko, jsme jeli raději autem. Díky tomu jsme viděli místa, kam bychom se na kole nedostali. Navštívili jsme zámek Valtice, kolonádu a vyhlídku na Reistně, pro děvčata

byla velkým zážitkem projížďka obcemi Hrušky a Moravská Nová Ves postiženými tornádem v roce 2021.

I přesto, že jsme nemohli projet všechna místa, která by stála za vidění, navštívili jsme na kolech mnohé z nich. Za zmínku stojí zámek Lednice, Apollonův chrám, Janův hrad, vodní nádrž Nové Mlýny nebo návštěva turoltských jeskyní při zpáteční cestě. Velký palec nahoru zaslouží výkon děvčat i to, že výlet proběhl bez větších problémů. Akci podpořilo město Velké Meziříčí z grantového programu Zdravé město částkou 9 000 Kč. Děkuje!

VÚ VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Týden dobrodružství na Horňácku

V letošním roce jsme se opět vydali na hravou expedici. Tentokrát jsme navštívili obec Nová Lhota, která se nachází v chráněné krajinné oblasti Bílé Karpaty a je nejvýše položenou obcí na Horňácku.

Po příchodu do areálu bývalé fary v současné době přebudované na turistickou ubytovnu nás čekala prohlídka prostor, ve kterých budeme trávit část letních prázdnin, a krátká vycházka po okolí.

Na své si přišly i nejmenší děti, které se vyžívaly na houpačkách, skluzavce a pískovišti. Starší děti si užily hlavně místní fotbalové hřiště.

V průběhu akce jsme překvapili naše dva hochy uspořádáním narozeninové oslavy, došlo i na opékání špekáčků. Počasí nám moc nepřálo, ale i tak jsme si užili spoustu legrace a her a strávili na Horňácku příjemný týden letních prázdnin.

děti & tety Pavlína a Štěpánka

DD UHERSKÝ OSTROH

Hodonínské zážitky

Kluci a holky z Hodonína si prázdniny užili naplno, třeba při cyklovýletu, během kterého ušlapali dlouhatánskou trasu z jižních Čech až do domova, nebo na třídením puťáku pod stanem.

Kromě toho zažili spoustu drobných dobrodružství – letecký den, tenisové zápasy nebo opékání špekáčků...

DD HODONÍN

DOBRODRUŽSTVÍ S AIRSOFTÁKY

Začalo to tak, že jsme byli v Křižanově v táboře Draků. Přijeli tam do kempu i airsoftáci. Jednou za námi přišli s tím, že když jeden kluk od nás tak moc miluje ten airsoft, tak nám ukážou, jak to tažení vypadá, a potom si prej můžem zastřílet.

Takže jsme tam šli a nejdřív nám to tažení ukázali, stříleli bez kuliček, aby nám neublížili. To tažení začalo tak, že si nejdřív prohledávali okolí a až potom šli, a když narazili na vetřelce, tak začali střílet. Jeden kluk lehl k zemi až moc brzo, takže ho tam velitel opravoval, že si má lehnout až pak, tak jsme se tam smáli. Další část probíhala podobně, ale stalo se, že tam měli poruchu a dva zraněné, takže se museli stáhnout. Potom poděkoval, že jsme se dívali, a přesunuli jsme se ke střelení.

Střílela jsem ze tří různých zbraní a jednou jsem trefila prostředek. Potom si jeden kluk zapálil zbraň, tak velitel čekal, kdy si toho všimne. Jelikož si toho nevšiml, tak musel dělat dvacet kliků a teta mě potom upozornila, že jsem si telefon nechala na slunko, takže mi řekli, že si mám taky udělat dvacet kliků. Když jsem je dělala, teta Sabina si ke mně sedla a já nevydržela ostudu. Potom jsem všechny udělala, i když mě bolely ruce. Pochválili mi kliky a řekli, že je mám lepší než polovina holek u nich. Ale opravdu jsem si to užila a doufám, že si to zopakujem i příští rok.

Eliška B. (14)

GRILOVÁNÍ S DĚDEČKEM

Domů jezdím jednou za čas. V červenci jsme s babičkou a dědečkem jeli na 14 dní na Domanínský rybník. Měli jsme zamluvených 6 chat z 10 a sešli jsme se skoro celá rodina. Jezdíme tam takhle od svých 3 let a pokaždé to stojí za to.

Každý rok na poli roste něco jiného, a letos to byla kukuřice, brambory, hrášek a obilí. Zrovna jsme potřebovali hrášek, tak jsme vyrazili. Bylo nás celkem 8, ale nebyli jsme tam jediní. Asi po desíti minutách na nás vyrazil borec a začal nám nadávat. Ale to není můj nejúžasnější zážitek. Nejlepší bylo grilování s dědečkem. Dědeček dělá nejlepší a nejšťavnatější maso. Jako chálku k tomu jsem si dala brambory kradené z pole.

Dominika (15)

SDD BUDIŠOV-HOLEJE

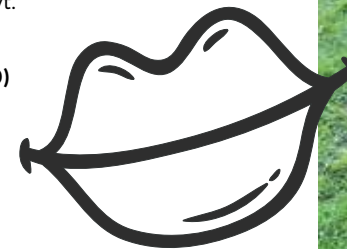
Léto ve Velkých Heralticích

INDIÁNSKÉ LÉTO

O prázdninách jsme byli na pobytu, kde jsme každý den měli o zábavu teda postaráno. Samé soutěže, turnaje snad ve všech sportech, túry, bojovky, stezka odvahy... Ta teda byla – všichni malí se báli, ale dali jsme to. Na konci pobytu jsme opékali a nás nic jiného nemohlo napadnout, než že jsme se pomazali popelem a zahráli si na indiány. To bylo super, horší bylo to z nás umýt. Pobyt se mi moc líbil.

Max (10)

SOUBOJ SE LVEM

O prázdninách jsem byl doma, ale i v domově – na střídačku. Na domově jsme zažili spoustu legrace, výletů a dobrodružství. A protože už začala škola, tak jsme si ještě udělali výlet a zavzpomínali na prázdniny. S tetou jsme navštívili zámecký park v Bruntále, kde jsem ještě nebyl. Objevil jsem tam sochu lva, která se mi moc líbila a tak jsem si to se lvem rozdál jako v ringu – samozřejmě je to sranda... Snad škola rychle uteče a budou opět prázdniny.

Kristián (16)

DD VELKÉ HERALTICE

Z hor na skály

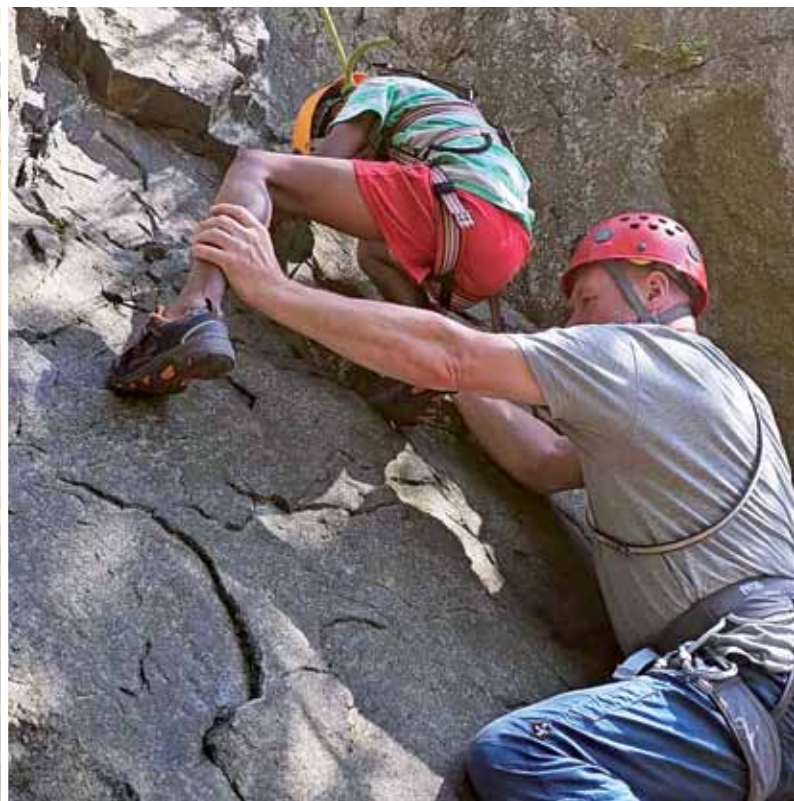
Dětský domov Čeladná je v srdci Beskyd, ale skály tam nenajdete. Proto vyráží každé prázdniny za skalami na Vysočinu. Jeden z vychovatelů je totiž horolezec a tak děti učí základům lezení.

„Jeho horolezecký klub pořádá každé léto tábor a my se k nim připojujeme. Tentokrát jsme měli menší děti, takže to nebylo o žádných velkých výstupech nebo zdolávání převisů, ale i tak měli všichni spoustu zážitků,“ řekl redakci Zámečku vedoucí vychovatel René Dvoran.

red

DD ČELADNÁ

Na Vltavu!

Na tradiční sjíždění Vltavy jezdí za odměnu děti, které si to opravdu zaslouží. A zároveň ty, na které je spolehnoutí.

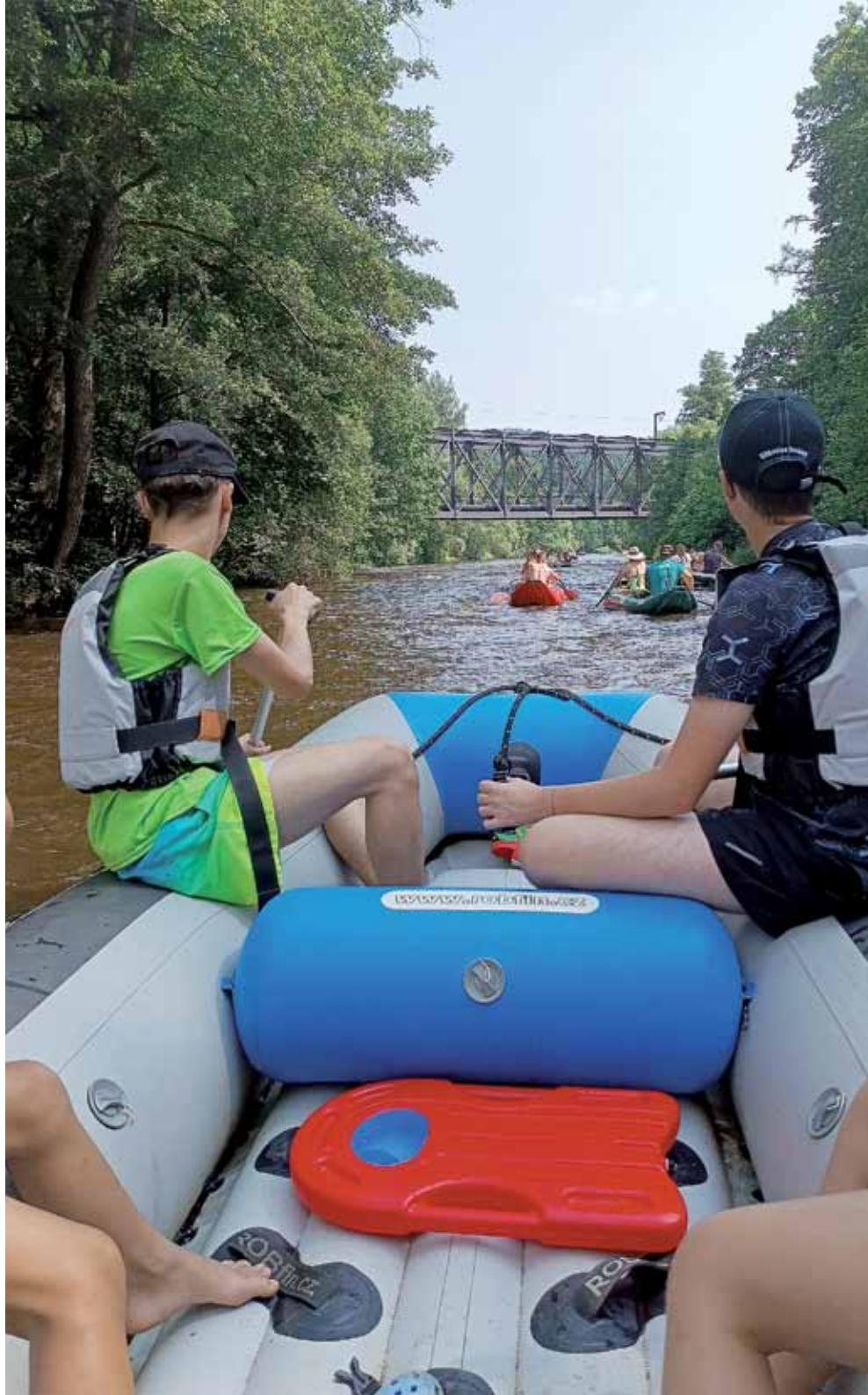
Letos společně s vychovateli nasedli na lodě ve Vyšším Brodě a skončili v Boršově. „Počasí bylo nádherné, celou dobu svítilo sluníčko. Ani jednou nám nezapršelo,“ vzpomíná vedoucí vychovatel René Dvoran.

Ochladili se nejen při koupání, ale také když se jednou přímo s vedoucím vychovatelem „cvakli“. Zatímco většina dětí jela na raftech, šéf výpravy měl kanoi a vždycky na ni vzal některé z šikovnějších dětí jako háčka. Uprostřed se vozila nejmenší Ashley, která po prázdninách nastoupila do první třídy.

V době čeladenského putování se upouštělo z přehrady a tak řeka tekla hodně svižně. „V jedné etapě jsme sjížděli dva splavy. Ten nebezpečnější v Krumlově jsme zvládli na jedničku, ale na tom dalším v Mrázkově mlýně jsme se takzvaně cvakli. Zlomek vteřiny jsme nedávali pozor a bylo to,“ popisuje s úsměvem strejda René.

red

DD ČELADNÁ

Máme nové kamarády z celé Evropy

Na projektu Step forward, který spadá pod program Erasmus+, jsme měli možnost zapojit se do spousty aktivit s různou tematikou společně s dětmi z dalších evropských zemí. Byly zde děti z Česka, Portugalska, Estonska a Malty.

Pro všechny z nás byla tato zkušenost velká premiéra, která nás donutila vystoupit z komfortní zóny.

První den jsme hráli seznamovací hry, poznávali se navzájem a snažili se zapamatovat si co nejvíce jmen ostatních dětí.

Další dny už jsme se pokoušeli co nejvíce zapojit do společných aktivit a domluvit se anglicky, někdy byly potřeba i ruce a nohy. Byla legrace.

Ze začátku to pro nás byl docela velký nezvyk, potýkali jsme se s nejistotou a trvalo nám, než jsme zahodili stud a dokázali lépe komunikovat.

Ledy prolomil večer, který byl zaměřený na poznávání ostatních národností. Každá země si připravila program pro ostatní, při

kterém jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí, naučili národní tance a na závěr večera jsme ochutnávali tradiční pokrmy, které jednotlivé země dovezly.

Při dalších aktivitách jsme se učili třeba správně napsat životopis, naučili se o různých kompetencích, které se nám budou hodit do budoucího samostatného života a dozvěděli jsme se o dalších projektech a příležitostech v programu Erasmus+.

Také nás moc bavilo navrhování a kreslení samolepek.

Na pobytu Erasmus+ se nám moc líbilo, bavila nás rozmanitost aktivit, učení se novým věcem a poznávání nových lidí a kultur.

Skvělí lektori měli vše perfektně zorganizované.

Patrik, Kristýna a Zlatka

DD SENOŽATY

Podivné setkání

Když jsem byl mladší, myslel jsem si, že až budu umírat, budu bojovat do posledního dechu. Moje představy o mé smrti byly celkem zkreslené. Nakonec jsem nezemřel jako hrdina ani nic podobného. Nezachraňoval jsem sirotky před šikanou, aby na mě potom mohl spadnout vrtulník. Dokonce jsem ani nehonil žádný ďábelský gang, abych jej dostal do vězení, přičemž by mě jejich velitel brutálně zabil, když by umíral.

Nestalo se nic takového. Upřímně, pro mé mladší já by to bylo velké zklamání. Nejen, že jsem před svou smrtí neudělal nic hrdinského, já dokonce zemřel docela uboze. Při hloupé dopravní nehodě. Je pravda, že to bolelo, což je celkem logické, když se nákladák převrátí na osobák a z poloviny ho rozdrť. Měl jsem dost krvavou smrt, aspoň něco. Smířil jsem se s tím rychle. No, nic jiného jsem udělat nemohl. Všude krev, kouř a prostě bylo jasné, že se z toho nedostanu. Je zvláštní, že všichni říkají, že vám před očima proběhne celý váš život. Nic z toho se však nestalo. Vnímál jsem jen bolest a pomalu jsem ztrácel vědomí. Zrak se mi mlžil a mlžil a všechn hluk mířil někam za mě.

Neměl jsem moc času litovat všeho, co jsem neudělal. Nikdy jsem si nikoho nenašel a měl jsem jen hloupou maturitu. Toulal jsem se po různých brigádách a pronájmech. Můj život byla od začátku prohraná hra. Ale tak, všechno brzy skončí a bude klid. Pochyboval jsem, že budu mít pohřeb, víceméně, neměl na něj kdo přijít.

Poslední myšlenka, která mi prolétla hlavou, všechno přehlušila a ukončila.

Od začátku to bylo v háji, nikdy se nic nezměnilo a konečně přišlo vysvobození.

...

Otevřel jsem oči, musím se přiznat, že mi nějakou dobu vůbec nedošlo, že jsem mrtvý. Ležel jsem v nějaké bílé a prostorné místnosti.

Tohle je tisíckrát lepší, než můj bývalý byt, napadlo mě okamžitě, a dostal jsem chuť se jít projít. Neulehla na mě pochmurná nálada, jak by mnozí čekali. Cítil jsem se volný, nic už nic neznamenal a pokud jsem opravdu mrtvý, konec už je za mnou.

Někdo zaklepal na normálně vypadající dřevěné dveře. Dostal jsem strach, i když jsem po smrti, vážně bych nechtěl zažít něco děsivého. Začal jsem přemýšlet, jaké jsem za života udělal hříchy a jak silná by mohla být karma.

Trochu jsem se zamračil, když jsem zjistil, že jsem skoro nic neudělal. Dokonce nejsem ani pořádný kriminálník, asi jsem vážně neprožil svůj život, jak jsem měl.

Dovnitř vstoupila postava v kápi. S sebou měla kosu.

Už je to tady.

„Panebože... Proč musí pořád umírat samí blbci?“

mluvila si Smrt sama pro sebe. „Jeden brečí, druhý na mě zírá... Nemůžou se aspoň pořádně bát?“

„Tohle vážně není žádná zábava,“ stěžovala si dál a začala pomalými kroky procházet celou místnost,

až se nebezpečně přiblížila ke mně.

„Alespoň nějakou zákeřnou povahu máš? Dlouho jsem nikoho neposlala do pekla,” zeptala se mě. Přišla přímo ke mně a posadila se.

„A-asi ne,” odpověděl jsem jí. Nebyl jsem si tím úplně jistý, párkrát jsem udělal nějaké ty zákeřnosti...

„Hm, jde vidět, že jsi úplnej vypatlanec,” povzdychla si Smrt. „Jsem tak zklamaná! Člověk by řekl, že je neuvěřitelně vzrušující doprovázet mrtvé lidi, ale naopak je to pěkně depresivní. Psychiatři jsou z nich nejhorší. Jeden se mě začal ptát, jak jsem na tom psychicky...”

Přikyvoval jsem. Smrt jsem si představoval různě, ale takhle opravdu ne.

...

„Tak jo,” ukončila Smrt své blábolení. „Zjistíme, kam tě pošleme.”

Konečně přestala plácát ty její nesmysly.

Měl jsem neuvěřitelnou chuť to říct, asi pět hodin pořád něco mlela, ale zase, nikdo neví, jestli můžeš cítit bolest i po smrti. Radši jsem tedy mlčel.

„Brigádník, bez přítelkyně, má jen maturitu...”

předříkávala si Smrt, když si psala poznámky do diáře, který fakt nevím, odkud vzala.

„Přesně tak,” souhlasil jsem a unaveně zívł. Být mrtvý je víc vyčerpávající, než jsem očekával.

„Byl jsi někdy do někoho zamilovaný?” zeptala se z ničeho nic.

„No, asi jo, teda určitě,” přiznal jsem se. „Ovlivní to nějak můj osud?”

„Ne. Jen se snažím pochopit ten koncept lásky. Přeci jenom jsou pro ni lidé ochotni i zemřít.” odpověděla.

Zněla smutně a já začal přemýšlet, jak se asi stala tou bytostí, kterou je teď.

„A vyznal jsi jí své city?” vyzvídala dál.

„Ne, neudělal jsem to, protože jsem se prostě styděl,” řekl jsem. „Na takovou holku jsem neměl. Byla z trochu jiného světa, než já.”

Maličko jsem toho zalitoval.

No co, stejně bych umřel.

Smrt už nic neřekla a chvíli si jen tiše cosi zapisovala.

„Lidi umí mlčet jo?” prolomila ticho.

„Někteří jo,” odpověděl jsem.

Začínal jsem si uvědomovat tu prázdnotu smrti. Pocit, že už se nikdy neprobudím ve své posteli.

„Lituješ toho, že jsi mrtvý?” vyhrkla najednou.

„Upřímně, ze začátku jsem byl i docela rád. Konec nic moc neznamenal, nikdy jsem nežil svůj život tak, aby mi mohl chybět. Ale teď si říkám, že bych to všechno ještě rád dohnal,” rozklepal se mi spodní ret a začal jsem se cítit uvězněný.

„Vrátil by ses, kdybys mohl?”

„Jo, chtěl bych to všechno dohnat, najít si partnerku, možná i mít děti...” nemohl jsem se ubránit lítosti.

„Kéž bych tě nikdy nemusela potkat.”

...

Chtělo se mi brečet. Poznala to a potom mě...

obejmula.

Netušil jsem, že je možné být objat Smrtí, zní to tak poeticky.

Ale v ten okamžik mi došlo, že i ona má city. Neudržel jsem to v sobě a rozplakal jsem se tam, jak malé dítě.

„Na lítost je pozdě,” odtáhla se ode mě. „Možná, že v dalším životě...”

Takže je něco, jako další život. Trochu mě to uklidnilo, příště se budu snažit být lepší. Jo, určitě to tak bude. Utřel jsem si slzy a podíval se Smrti do míst, kde bych normálně spatřil oči. Místo nich však měla v lebce jen dvě prázdné díry.

Prázdnota. Hluboká prázdnota, jediné tak se dala popsat Smrt.

„Jak ses stala tím, čím jsi teď?” vyjekl jsem, protože jsem se bál se zeptat, ale musel jsem to vědět.

Smrt vypadala překvapeně. Možná se jí předtím nikdo na nic neptal.

„Byla jsem první člověk, který zemřel. Nepamatuji si, kdo jsem byla, jak jsem vypadala, je to nějaká ta doba,” pokračovala. „Byla jsem zmatená, lidstvo nevědělo, že by mělo být něco jako „vypaření se ze světa”, jak to potom nazvali. Objevil se tady Bůh a vyprávěl mi, že na světě by bylo jinak příliš mnoho lidí, zloby a zákeřnosti a že lidstvo potřebuje, aby postupně všichni vymřeli. Abychom si více začali vážit jeden druhého a všímali si času.”

Zadrhl se jí hlas.

„Dal mi název: Smrt. Musela jsem doprovázet lidi ze světa, buď jsem je poslala do pekla, protože byli moc špatní, nebo do nebe, když byli naopak moc hodní. A ty ostatní, kteří nebyli úplně svatí, ale měli aspoň trochu lidskosti, jsem měla poslat do znovuzrození.”

„Je mi to líto,” snažil jsem se jí dát najevo, že mě to opravdu mrzí.

„To obvykle říkám já,” usmála se.

...

„No nic,” prolomila dlouhé ticho.

Otočila se a darovala mi něco jako smrtelný pohled.

„Myslíš, že jsem odvedla dobrou práci?” zeptala se, jako by na tom záležel něčí život.

„Myslím, že ano,” dlouho jsem se nerozmýšlel.

„Jsem ráda, že sis mě vyslechl,” zamumlala.

Jenom jsem lehce přikývl.

„Projdi těmi prostředními dveřmi a potom zaboč doleva. Tak deset minut ještě půjdeš a jsi tam,” dívala se na troje dveře před námi.

„Tak jo,” nervózně jsem polkl. Netušil jsem, co mě čeká a to mě děsilo. Smrt mě se svým rozhodnutím bohužel neseznámila.

„Tak jdi,” řekla rozhodně.

„Díky... že jsem tě mohl poznat,” loučil jsem se, ale moje nohy nikam nešly.

„Hm, užij si to tam.”

„Můžu se zeptat?”

„Ptej se,” trochu netrpělivě po mně koukla.

„Kdy tebe čeká osvobození?” položil jsem zčistajasna otázku.

„Osvobození?” uchechtla se. „Nikdy.”

Bůh jí nedal na vybranou. Myslím, že by byla šťastná, kdyby měla takové štěstí, jako my lidé a mohla by zemřít. Věčnost s sebou přinášela pouze utrpení a žal. Už jsem neměl právo se na cokoliv ptát. Bylo jasné, že ji nečekalo nic dobrého.

„Sbohem,” rozloučil jsem se a chystal se vkročit do neznáma.

„Po příštím životě,” usmála se a já se trochu přestal bát. Věděl jsem, kam jdu.

Andrea Kočová

DD Dolní Počernice

Dobré víly sestoupily z Olympu a provedly děti starořeckým putováním

Začátkem srpna vzaly Dobré víly 60 dětí ze sedmi dětských domovů na dobrodružnou výpravu s Odysseou na její rodný ostrov. Tábor v Jizbici plný aktivit, sportu a her probíhal v duchu Starých řeckých bájí a pověstí.

Z hory Olymp sestoupilo okolo 20 vedoucích, kteří děti provázeli dobrodružnými výzvami a pomohli Odyssee dostat se na Ithaku. Během cesty je čekaly různé úkoly, výzvy a týmové hry.

I když počasí táborníkům první tři dny příliš neprálo, stále si užívali vnitřní aktivity a zkoušeli nové dovednosti. Tábor v Jizbici má specifický denní program: dopoledne děti trávily čas na kroužcích, které si samy vybírají. Letos měly na výběr z fotografického kroužku, sportovního, hudebního, výtvarného, jógy nebo pečení a vaření. Nemůžeme opomenout oblíbený beauty kroužek, populární zejména mezi dívkami, ale i chlapci se zde našli.

Po obědové pauze následovala celotáborová hra na téma Odyssea a její posádka. Během řeckého týdne se děti potýkaly s otrávenými lotusy, utkaly se s obrem Kyklopem, luštily tajenky a šifry, a při závěrečné hře musely přenést Odyssea a týmové vedoucí přes rybník.

V polovině týdne se konala velká talentová soutěž. Děti hrály na hudební nástroje, předváděly akrobatická čísla, vyprávěly vtipy a ztvárňovaly pohádkové scény. Všichni účastníci se stali vítězi.

Nechyběly ani zajímavé návštěvy. Záchranáři z Fire Rescue předvedli první pomoc a přiblížili práci záchranářů, děti si pak mohly na figurínách vyzkoušet nahodit tep nebo otočit

pacienta do stabilizované polohy. Další návštěvu byli hudebníci z kytary.cz, kteří přijeli dětem zahrát písničky a dovezli nové hudební nástroje. Protože počasí nepřálo táboráku, hudební kroužek se uskutečnil ve vnitřních prostorách. Děti si zkusily hru na cajon, ukulele, kytary, dřívka, triangly nebo třeba vajíčka.

Svět youtuberingu dětem přiblížil Kryptovlád'a, který přijel natočit reportáž o dětském táboře a Dobrých vílách a zároveň postavil dětem mobilní nahrávací studio, kde si mohly vyzkoušet, jaké to je mluvit do kamery a tvořit obsah na YouTube. Děti byly nadšené a vznikla moc krásná videa.

Druhá polovina týdne byla slunečná. Během výletu na rozhlednu Kalamajku děti plnily úkoly a na závěr byla odměnou zmrzlina. Celý tábor uzavřela oblíbená diskotéka a ohňostroj a už tam tekly po dětských tvářích slzy. Další tábor s vílami bude totiž až za rok.

Táborová loučení s Dobrymi vílami bývají vždy emotivní. Hodně se objímalo, plakalo, smálo a už teď se děti i dospělí těší na

příští týden plný radosti. Dobré víly letos zorganizovaly tábor i pro starší děti v Krkonoších, který zahrnuje více outdoorových výzev. Pro děti z dětských domovů jsou tábory často vyvrcholením léta a radost je pak upřímná a oboustranná.

Šárka Jelenová
Dobré víly dětem

♥ Dobré víly dětem

Bertík opět plnil o prázdninách sny

Pečlivá instruktáž, nůžky do ruky a jde se na to. Tak odstartoval vytoužený den osmnáctileté Katky z dětského domova v České Kamenici. Znamý kadeřník Tomáš Arsov si nejdřív pohrál s jejími vlasy a pak už byla řada na ní. Sen jí pomohl splnit Nadační fond Albert v rámci projektu Bertík pomáhá, který již existuje 24 let.

Stříhání a líčení jsou Katčiny velkým koníčkem už od dětství. I proto se rozhodla studovat na kosmetičku a nově si plánuje přidat obor kadeřnice. Účastní se různých kurzů a inspiraci čerpá také ze sociálních sítí. Tak vzniklo její přání potkat se s Tomášem Arsovem.

Tomáš ocenil Katčinu šikovnost, zručnost i znalosti z oblasti kosmetiky a kadeřnických trendů. Mladá dáma si z celého dne odnesla nejen nový sestřih a kadeřnickou výbavu, ale také spoustu poznatků a zkušeností zprostředkovaných mistrem ve svém oboru.

Petra Režná, NF Albert

MOJE PLANETA

V létě jsme my, dospělí z Letního domu, vytvářeli společně s dětmi z dětských domovů vlastní planety. Požádala nás o to hvězda, která si přála mít vlastní soustavu planet, jimž by mohla dodávat světlo i teplo a pečovat o ně. Rozhodli jsme se planety naplnit našimi pocity, o kterých jsme si v průběhu celého roku povídali. Kdyby se ti chtělo, můžeš zkusit také svou planetu vytvořit. Zkus si vybavit pocit radosti, smutku, vzteku a strachu. Jakou barvu by tyto pocity měly?

PORAĎ SE S PROFÍKEM...

➤ HLEDAŠ ZAMĚSTNÁNÍ A POTŘEBUJEŠ PORADIT?

➤ NEROZUMÍŠ NÁJEMNÍ NEBO PRACOVNÍ SMLOUVĚ?

➤ POTŘEBUJEŠ PRÁVNÍ RADU NEBO VYŘEŠIT EXEKUCI?

➤ NEVÍŠ SI RADY S FINANCOVÁNÍM VLASTNÍHO BYDLENÍ?

➤ CHCEŠ SI VYLADIT ŽIVOTOPIS?

➤ POTŘEBUJEŠ SE NAUČIT, JAK KOMUNIKOVAT S ÚŘADY

➤ PROPOJÍME TĚ S ODBORNÍKY A POMŮŽEME TI PROBLÉM VYŘEŠIT, ZDARMA

FINANČNÍ PORADCI

ADVOKÁTI

PERSONALISTÉ

KOMUNIKACE S ÚŘADY

NASKENUJ QR KÓD A VYPLŇ FORMULÁŘ NA
STRÁNCE DOLE A MY UŽ VŠE ZAŘÍDÍME

WWW.NADANIADOVEDNOSTI.CZ/PORADENSTVI

VELETRH PRACOVNÍCH PŘÍLEŽITOSTÍ

PŘIJĎ SE PODÍVAT, POZNEJ ŘADU FIREM, ZÍSKEJ PRACOVNÍ
NABÍDKU A VYHREJ ZÁNOVNÍ NOTEBOOK OD APPLU 😊

TVÁ ÚČAST JE ZDARMA A PROPLATÍME TI I DOPRAVU.

Hotel Clarion Congress Praha

**21.10.2023
10 - 17 hodin**

Quality Hotel Brno Exhibition Centre

**23. 3.2024
10 - 17 hodin**

CO NA TEBE TEDY KONKRÉTNĚ ČEKÁ? 🤔

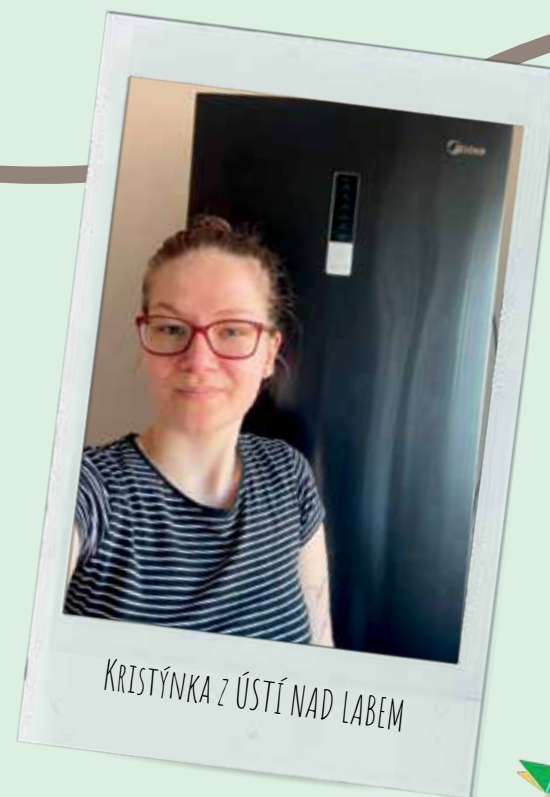
- ✓ 30 SPOLEČNOSTÍ, KTERÉ NABÍZÍ PRÁCI PO CELÉ ČR
- ✓ KARIÉRNÍ PORADCI, KTEŘÍ TI RÁDI POMOHOU S ROZHODNUTÍM, CO DĚLAT DÁLE PO ŠKOLE
- ✓ PERSONÁLNÍ PORADCI, KTEŘÍ TI POMOHOU S VYTVOŘENÍM ŽIVOTOPISU NEBO TI ZKONTROLUJÍ TEN, CO JIŽ MÁŠ
- ✓ WORKSHOPY NA TÉMA "JAK SI NAPSAT ŽIVOTOPIS" NEBO "JAK NA ÚSPĚŠNÝ POHOVOR"
- ✓ TOMBOLA O ZAJÍMAVÉ CENY
- ✓ OBČERSTVENÍ

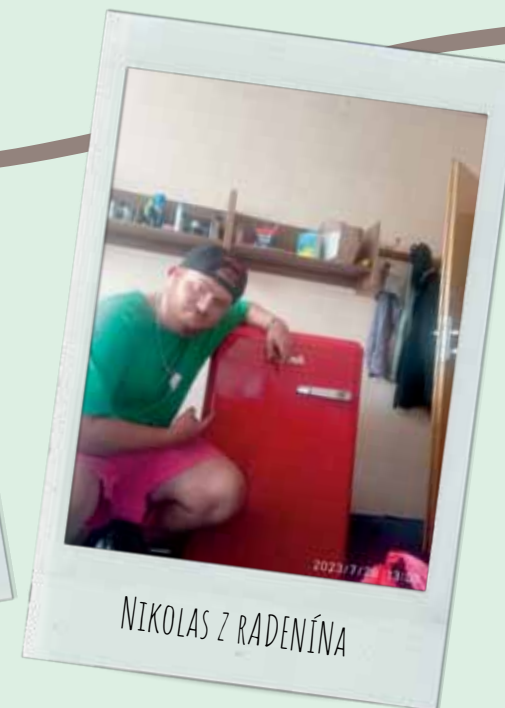
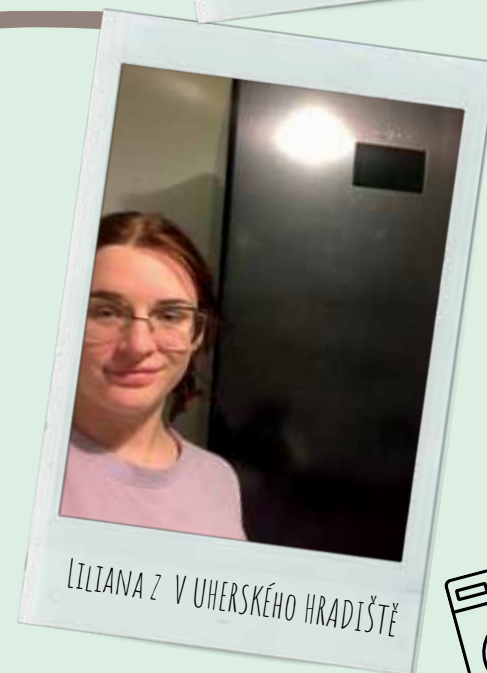
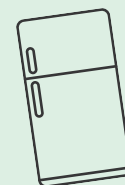

NEZISKOVÁ ORGANIZACE NADÁNÍ A DOVEDNOSTI JIŽ NĚKOLIK LET PODPORUJE MLADÉ LIDI Z DĚTSKÝCH DOMOVŮ, A TO NEJEN V RÁMCI KARIÉRY A OSOBNÍHO ROZVOJE. V RÁMCI SVÉHO PROJEKTU MŮJ BYT KAŽDÝ MĚSÍC VYBERE JEDNOHO DOSPÍVAJÍCÍHO OPOUŠTĚJÍCÍHO DĚTSKÝ DOMOV, KTERÉHO ČEKÁ NOVÁ ŽIVOTNÍ ETAPA. DO PROGRAMU MŮJ BYT NOMINUJÍ DOSPÍVAJÍCÍ JEJICH VYCHOVATELÉ.

OD LEDNA JSME JIŽ ROZDALI 4 LEDNICE A 4 PRAČKY

😊 A KOMU UDĚLALY SPOTŘEBIČE RADOST? 😊

Hvězdy na Myšinci

Správná pětka kluků a holek z DD Příbor, Fulnek, Liptál, Čeladná a Klánovice letos na táboře putovala vesmírem. Po příjezdu na Myšinec proběhli v režii expertů z NASA zkoušky na astronauty a raketa mohla odstartovat.

Hvězdami se stali i účastníci tábora, kteří s Cirkusem trochu jinak nacvičili báječné novocirkusové představení. To měli předvést dědečkům a babičkám z Adámkovy vily

v Raškovcích. Jenže v Beskydech přšelo a tak představení přesunuli na nejlukrativnější místo v Ostravě a vystoupili před obchodním centrem Nová Karolina!

Finále patřilo soutěži MasterChef. Hambáče na grilech chutnaly úžasně...

JOKE

Teacher: Class, we will have only half a day of school this morning.

Class: Hooray!

Teacher: We will have the other half this afternoon.

Přijďte se podívat do Open Gate

Ahoj holky a kluci,

baví vás angličtina, sport a ve škole všechno zvládáte levou zadní?

Chtěli byste patřit do komunity mladých lidí, pro které je učení zábava?

Pak je gymnázium Open Gate ta pravá škola pro vás.

Přijďte se za námi do Open Gate podívat osobně.

9. listopadu 2023 nebo 18. ledna 2024 vždy od 16 do 19 hodin.

Více najdete v pozvánce na poslední straně.

Nadace The Kellner Family Foundation totiž nabízí všem motivovaným zájemcům velkorysá stipendia, díky nimž můžete tuhle školu snů studovat i vy.

Vaše dotazy moc ráda zodpovím na e-mailu stetkova@kellnerfoundation.cz nebo mi zavolejte na telefonní číslo 702 211 488.

Další informace najdete na webech: opengate.cz a kellnerfoundation.cz. Jsem tu pro vás!

Petra Štětková

HOROSKOPY

KOZOROHU,

každý den až do konce měsíce udělej jeden dobrý skutek. Uvidíš, co se pak stane! Podle vesmírných signálů tě čeká něco VELKÝHO.

RYBO,

pokud chceš dosáhnout životní rovnováhy, tak si ráno čisti zuby pouze v pravé půlce pusy a večer pouze v levé. Hvězdy pak pro tebe budou vyzařovat nekonečný vodopád čarokrásné energie.

BÝKU,

najdi u vás před domovem ten nejmenší listnatý stromek a 30. října na něm spočítej všechny listy. Kolik jich napočítáš, tolik jedniček dostaneš ve škole.

RAKU,

podle konstelace Venuše a Marsu tě čekají velké změny. Tak raději každý den vstávej hodně brzy, ať je nezmeškáš.

PANNO,

tvůj horoskop snědla kočka.

ŠTÍŘE,

až opadá listí ze stromu, který je nejbližší od tvého okna, běž k němu, obejmi ho a pošeptej mu jméno tvé tajné lásky. Jsoucnou se pak postará, aby se věci pohnuly správným směrem a tvá láska se o tebe začala zajímat.

VODNÁŘI,

koukni se pořádně kolem sebe. Někdo si tě stále prohlíží. Copak sis toho ještě nevšiml?

BERANE,

podle termonukleární aktivity hvězdy Altair je teď správná chvíle pro nový účes. A neboj se experimentovat!

BLÍŽENCE,

vesmír ti vyplní jakékoliv přání. Musíš ho ale napsat a dostat co nejbliž ke hvězdám, aby si tvé přání mohly přečíst. Mám nápad – co takhle vyrobit létajícího draka a napsat to přání přímo na něho?

LVE,

podle konstelace Venuše a Marsu tě čekají velké změny. Tak raději každý den vstávej hodně brzy, ať je nezmeškáš.

VÁHO,

ještě před tím, než si ráno nazuješ boty, pořádně zkontroluj, jestli není někdo uvnitř. Podle postavení Jupitera a Saturnu je vysoce pravděpodobné, že se ti tam schová škvor.

STŘELCE,

přestaň být tak opatrný a začni riskovat. Když se ti něco nepovede, nevadí, aspoň najdeš další způsob, jak to už nedělat.

KOMIX CIBULE & KEBULE: NENÍ JEŘÁB JAKO JEŘÁB!

Scénář Rodeczek & Helmut | Kreslí Helmut & Rodeczek | Hrají Cibule & Kebule

JAZYKOVÉ OKÉNKO

ABYCHOM V ZÁMEČKU MĚLI
CO NEJMÉNĚ CHYB

Pravopisné chyby se tentokrát ve vašich článcích, reportážích, básničkách a zprávách do tohoto čísla moc neobjevovaly. Často ale lidé píšou s chybou například slova NAHORU, VLEVO, VPRAVO.

nepíšeme s mezerou

píšeme dohromady

Těmto slovům se říká příslovecné spřežky. Lehké pravidlo: pokud mezi slovo a předložku nemůžeme vložit přívlastek, píšou se dohromady. Nemůžeme říct například v ostré pravo, takže píšeme dohromady (ostře) vpravo. Pozor u slova nahoru, protože můžete vylézt na vysokou horu, v tomto případě píšeme mezeru. Ale když jdete jen do dalšího patra pro věci, píšeme slovo vždy dohromady – jdu nahoru.

Naty Sobolová
korektorka
Zámečku
a studentka
českého
a anglického jazyka
na Ostravské
univerzitě

ZÁVĚREM

BÁSNIČKA

PRO MÁŇU I TONÍČKA

PROČ ČÍST ZÁMEČEK

V Pepcu jsem dnes potkal Pepka,
u pokladny brečel v sedě,
chytila ho podzimní depka,
prý je venku všechno šedé.

Povídám mu, hele Pepku,
zvedni už svůj zadeček,
kašli na podzimní depku,
a přečti si Zámeček.

Jsou tam rozhovory, články,
taky komix, co má vtip,
přečti si tam všechny stránky,
uvidíš, že bude líp!

Helmut

Milá Zámečata,

doba prázdninového volna a letního dovádění je pryč. Přichází pochmurný podzim, ale i ten má něco do sebe. Člověk se zklidní, zpomalí a má čas i trochu přemýšlet a snít. O čem přemýšlíte vy? Máte plány, kterých chcete dosáhnout?

Určitě znáte slavného kreslíře jménem Walt Disney. Vymyslel Mickey Mouse a pak stovky dalších slavných pohádkových postav. Tenhle šikovný borec tvrdil, že pokud dokážeš o něčem snít, dokážeš to i uskutečnit.

Proto mějte odvážné sny a snažte si je plnit. „Když něco chceš, celý vesmír se spojí, abys mohl své přání uskutečnit,” píše Paolo Coelho v krásné knížce Alchymista. Je to pravda, věřte tomu!

A když se vám náhodou některý ze snů nevyplní, tak se nevzdávejte a nemračte. Nikdy nedovolte, aby vám strach z neúspěchu zabránil o něco v životě bojovat a po něčem toužit.

Mějte se hezky a sněte!

Ondřej Helmut Polák

Chceš studovat na gymnáziu?

**Zveme tě do Open Gate
na Dny otevřených dveří**

9. 11. 2023

18. 1. 2024

od 16 do 19 hodin

OPEN GATE
Gymnázium a základní škola
Otevřená brána budoucnosti

The Kellner
Family
Foundation

VŠESTRANNÝ ROZVOJ

Kvalitní vzdělání dělá ze života velkou příležitost.

- česká i mezinárodní maturita IB pro pokračování v dalším vzdělávání
- studentské koleje s rodinnou atmosférou, celodenním stravováním a vynikajícím sportovním zázemím

opengate.cz

STIPENDIUM

Velkorysý stipendijní program
Nadace The Kellner Family Foundation
pro studenty osmiletého gymnázia.

kellnerfoundation.cz